

NIKOY SE NEVZDAVEJ

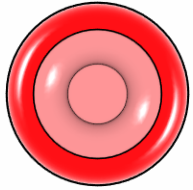
Dereck Redmond je sportovec, který si získal slávu nejen díky svým sportovním schopnostem, ale také díky vytrvalosti a odvaze, kterou projevil při účasti na olympijských hrách konaných v Barceloně v roce 1992. Dereck začal závod s velkým odhodláním, ale 150 metrů před cílem si natrhl sval a v bolesti se zhroutil na zem. Ačkoli se zdálo, že je vše ztraceno, Dereck vynaložil nadlidské úsilí a pokračoval dál. Díky pomoci svého otce dorazil do cíle. Závod nevyhrál, ale splnil si svůj sen.

Někdo řekl, že život je jako závod. Musíš překonávat překážky, snášet nepřízeň okolností, bolest, posměch i odmítání, abys mohl pokračovat a dosáhnout cíle. A ty? Kde se právě nacházíš v závodě života? Zakopl jsi při své cestě vpřed? Jsi unavený z běhu a máš pocit, že se neposouváš dál? Brání ti rány, které jsi cestou utržil, pokračovat v běhu

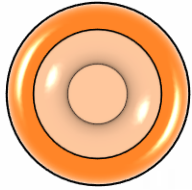
Možná si kladeš otázku: „Co mohu dělat?“ Budeme hledat odpovědi v našem jediném neomylném průvodci – v Bibli. Ta nám pomůže doběhnout až do cíle. Podíváme se na příběhy lidí podobných nám, kteří se nevzdali ani v těch nejtěžších chvílích.

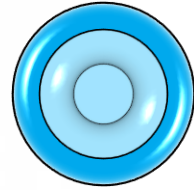
NEVZDÁVEJ SE, KDYŽ ČEŘÍŠ

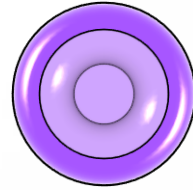
depresi

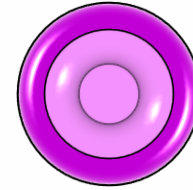
odmítnutí
rodiny

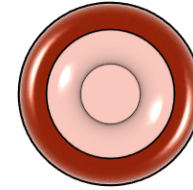
posměchu

neštěstí

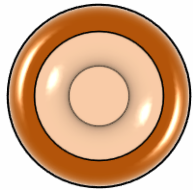
spiknutí

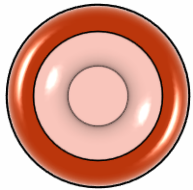
pokušení

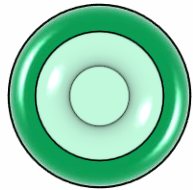
svému
hříchu

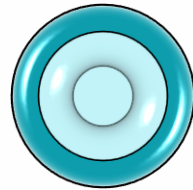
velkým
úkolům

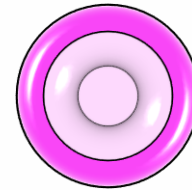
těžkostem

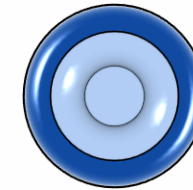
překážkám

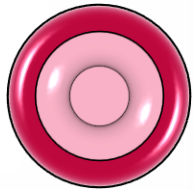
hrozbám

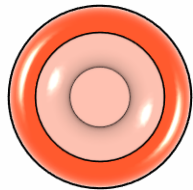
nemoci

když si nevěříš

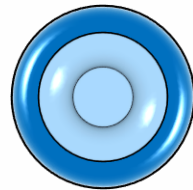
zradě

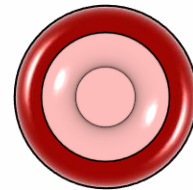
tlaku okolí

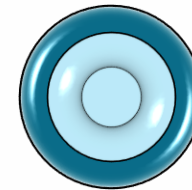
nedostatku
víry

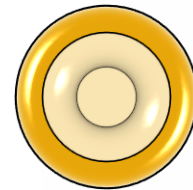
svému
mládí

vlastní
nevědomosti

nepřátelům

nespravedlnosti

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V DEPRESI

Jmenuji se Eliáš. Bůh skrze mě vykonal na hoře Karmel velký zázrak – seslal oheň z nebe a poté i déšť. Když se Jezábel dozvěděla o smrti svých falešných proroků, poslala mi vzkaz, že mě dá zabít.

Zakusil jsem mnoho důkazů Boží láskyplné péče, přesto jsem nebyl uchráněn lidských slabostí. V té temné chvíli mě opustila víra i odvaha

Doléhala na mě reakce, která často přichází po chvílích velké víry a slavného vítězství. Báł jsem se, že reforma zahájená v Karmelu nevydrží a že budu sloužit pravému Bohu sám. Deprese mě ovládla.

Pod inspirací Všemohoucího jsem podstoupil nejtěžší zkoušku své víry; ale v okamžiku zklamání, zatímco mi v uších zněla hrozba Jezábely a Satan zřejmě zvítězil v machinacích té bezbožné ženy, ztratil jsem důvěru v Boha. Zapomněl jsem na Něj a utíkal tak dlouho, až jsem zůstal sám uprostřed pusté pouště. Úplně vyčerpaný jsem si sedl pod jalovec a prosil Boha, aby mi dovolil zemřít. Nakonec, úplně vyčerpaný, jsem usnul. Anděl mě probudil a ukázal mi pokrm připravený u mé hlavy. Najedl jsem se. Potom jsem znovu usnul. Anděl mě však ještě jednou probudil, abych znovu pojedl.

Když jsem dorazil na Choréb, Bůh se mi zjevil, připomněl mi, kým je, a svěřil mi další úkol.

Naučil jsem se trpělivě na Něj čekat a důvěřovat Mu nejen tehdy, když se daří, ale i tehdy, když se všechno zdá beznadějně.

1. Královská 19

Co dělat, když jsi v depresi?

“V životě každého přichází období těžkých zklamání a trudomyslnosti, kdy nás zaplavuje jen smutek a žal, a kdy je nám těžko uvěřit, že Bůh je stále laskavým dobrodincem svých pozemských dětí, dny, kdy nesnáze sužují duši tak, že smrt se nám zdá lepší než život. Tehdy mnozí ztrácejí víru v Boha, podléhají pochybnostem, upadají v nevěru. Kdybychom v takových obdobích mohli duchovním zřením pochopit smysl božího opatření, viděli bychom anděly, kteří se snaží zachránit nás před sebou samými, postavit nás na základ pevnější než věčné hory, aby v nás vyvstala nová víra, nový živo” (Proroci a králové strana 106).

“Pro sklíčené je bezpečný lék — víra, modlitba, práce. Víra a práce přinášejí jistotu a uspokojení, jež den ze dne poroste.

Pokoušejí se o vás pocity, že podlehnete úzkostným předtuchám nebo úplné sklíčenosti? Ani v nejtemnějších hodinách, kdy se vám všechno zdá odporné a odpuzující, nepodléhejte strachu. Mějte víru v Boha. Bůh ví o vaší bídě. Má všechnu moc. Jeho nekonečná láska a laskavost neochabuje. Nebojte se, že nesplní svá zaslíbení. Bůh je věčná pravda. Nikdy nezmění smlouvu, kterou má s těmi, kdož ho milují. A dá svým věrným služebníkům tolik síly, kolik jí potřebují. Apoštol Pavel dosvědčuje: „Řekl mi: Má milost ti stačí; neboť moc se stává dokonalou v slabosti... Proto radostně přijímám slabosti, násilnosti nouzi, pronásledování, úzkosti -vše pro Krista, neboť když jsem sláb, zrovna tehdy jsem silný.“ 2. Korintským 12,9.10” (Proroci a králové strana 108).

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI ODĚMÍTNUTÍ RODINOU

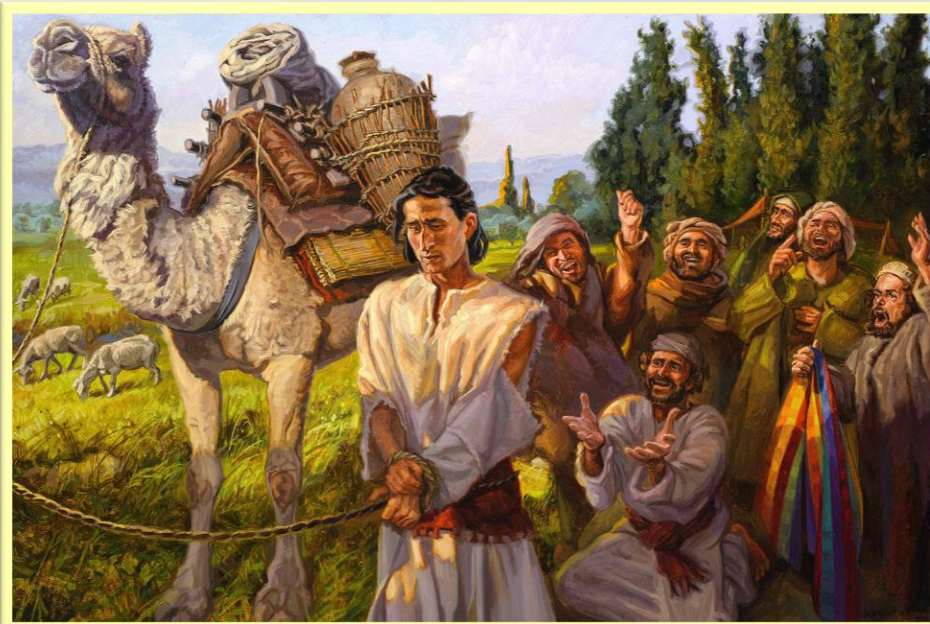
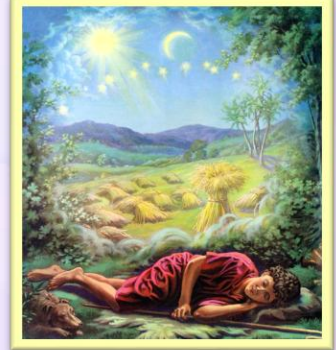
1. Mojžíšova 37; 50, 15-21

Jmenuji se Josef. Byl jsem čistý, pracovitý a veselý. Zároveň jsem se vyznačoval vážností a pevným charakterem. Poslouchal jsem učení svého otce a těšil se z poslouchání Boha.

Po smrti mé matky jsem ještě více přilnul ke svému otci Jákobovi a jeho srdce přilnulo ke mně (1. Mojžíšova 37,3). Otec mi dával svou náklonnost otevřeně najevo, a to v mých bratrech probudilo žárlivost.

Když jsem viděl špatné chování svých bratrů, velmi mě to zarmucovalo. Odvážil jsem se je laskavě napomenout, ale tím jsem v nich vzbudil ještě větší nenávist.

Jednoho dne mi otec daroval pestrou suknicí, jakou nosili významní lidé. Bratrům to připadalo jako další důkaz zaujatosti a vzbudilo to podezření, že otec plánuje dát dědictví mně místo mým starším bratrům.

Brzy nato jsem měl dva sny, které si všichni vyložili tak, že se mi jednou budou klanět moji bratři i rodiče. To v nich probudilo ještě větší závist.

Můj život nebyl snadný, měl jsem jen otcovu lásku.

Jednoho dne mě otec poslal zjistit, jak se mají moji bratři. Když jsem je našel, svlékli mě, hodili do prázdné cisterny a nakonec mě prodali do otroctví.

Co dělat, když tě rodina odmítne?

Odevzdej se Pánu úplně a modli se, aby byl s tebou.

“Josef věřil, že Bůh jeho otců bude jeho Bohem. A právě tam se zcela odevzdal Pánu a modlil se, aby Strážce Izraele byl s ním v zemi, kde byl vyhnán. Jeho duše byla dojatá a přijal vysoké rozhodnutí projevit věrnost Bohu a jednat za všech okolností tak, jak se sluší poddanému nebeského krále. Sloužil Pánu celým srdcem, s veškerou silou čelil zkouškám, které mu osud připravil a každou povinnost věrně plnil” (Patriarchové a proroci strana 151, parafrázováno).

Odpusť a hledejte jejich dobro.

“Po Jákobově pohřbu opět ovládl strach srdce Josefových bratrů. Přes Josefovou dobrotu k nim je jejich provinilé svědomí činilo nedůvěřivými a podezřívavými. Možná Josef odložil pomstu z ohleduplnosti na otce a nyní jim uloží dlouho odkládaný trest za jejich zločin. Neodvážili se před něj osobně vystoupit, ale poslali mu zprávu:

“Tvůj otec přikázal před svou smrtí: "Toto řekneš Josefovi: Prosím tě, odpusť nyní zle tvým bratrům a jejich hříchům, protože se k tobě špatně chovali; proto vás nyní prosíme, abyste odpustili nepravosti služebníků Boha vašeho otce." Toto poselství Josefa dojalo a přimělo ho k slzám, takže jeho bratři k němu přišli a poklonili se mu se slovy: "Tady jsme vaši služebníci." Josefova láska ke svým bratrům byla hluboká a nesobecká a bolelo ho pomyšlení, že by se mohlo věřit, že proti nim chová pomstychtivého ducha. "Neboj se," řekl, "jsem na Božím místě? Myslel jsi zlo proti mně, ale Bůh to myslel pro dobro, aby udělal to, co dnes vidíme, aby udržel mnoho lidí naživu. Proto se nebojte. Budu tebe i tvé děti podporovat” (Patriarchové a proroci strana 151, parafrázováno).

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI POSMĚCHU

Jmenuji se Noé. Sto dvacet let před potopou mi Bůh prostřednictvím svatého anděla oznámil svůj záměr a přikázal mi postavit archu. Zároveň jsem měl lidem zvěstovat, že Bůh přinese na zemi potopu, aby zničil zlé. Ti, kdo uvěřili poselství a připravili se na tuto událost skrze pokání a změnu života, získali odpuštění a byli spaseni.

Když jsem světu zvěstoval Boží varování, svým životem jsem dokazoval, že své poselství myslím vážně. Když jsem začal stavět tu obrovskou loď na souši, přicházely zástupy ze všech stran, aby viděly tuto podivnou scénu a slyšely upřímná a vášnivá slova, která jsem kázal. Každý úder kladivem při stavbě archy byl svědectvím pro lidi kolem ná.

Někteří byli hluboce přesvědčeni a vzali by napomenutí k srdci, ale tolik jich bylo zesměšněno a zesměšňováno, že nakonec se nechali strhnout stejným duchem, odmítli pozvání milosrdenství a brzy se ocitli mezi nejodvážnějšími a nejdrzějšími posměšníky, neboť nikdo neklesne tak hluboko do hříchu jako ti, kdo kdysi znali světlo, ale vzdorovali Duchu, který usvědčuje z hříchu.

Svět se smál mému šílenství, tomu "zblázněnému starci". Místo aby pokorili svá srdce před Bohem, pokračovali ve své neposlušnosti a bezbožnosti, jako by k nim Bůh nepromluvil skrze mě.

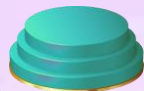
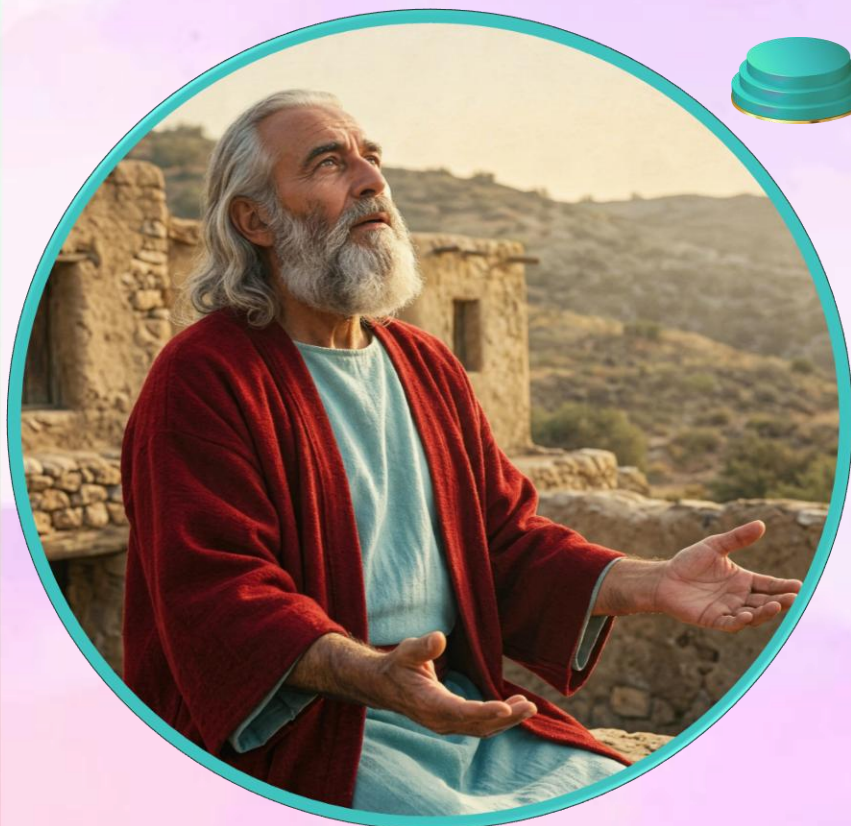

Co dělat, když tebe a tvé přesvědčení zesměšňují?

Stůj pevně, zůstaň věrný Bohu

Ale Noe stál jako skála uprostřed bouře. Obklopen lidovým opovržením a posměchem se vyznamenal svou svatou integritou a neotřesitelnou věrností. Jejich slova byla doprovázena mocí, protože byla hlasem Boha, který promlouval lidem skrze svého služebníka.

Pokračuj v jednání s Bohem

Jeho vztah s Bohem mu dodával sílu z nekonečné Boží moci, zatímco po sto dvacet let jeho slavnostní hlas oznamoval uším této generace události, které podle lidské moudrosti byly mimo veškerou možnost.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V NEŠTĚSTÍ

Jmenuji se Jób. Bůh o mně řekl: „Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.“ Měl jsem velké hospodářství: sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení volů, pět set oslů, mnoho služebníků a deset dětí. O všechno jsem během krátké chvíle přišel – bylo mi to ukradeno nebo to zahynulo. Potom mě postihla bolestivá a odpudivá kožní nemoc. Dokonce i moje žena mě pobízela, abych se Boha zřekl.

Co jsem řekl tváří v tvář tolika neštěstím?

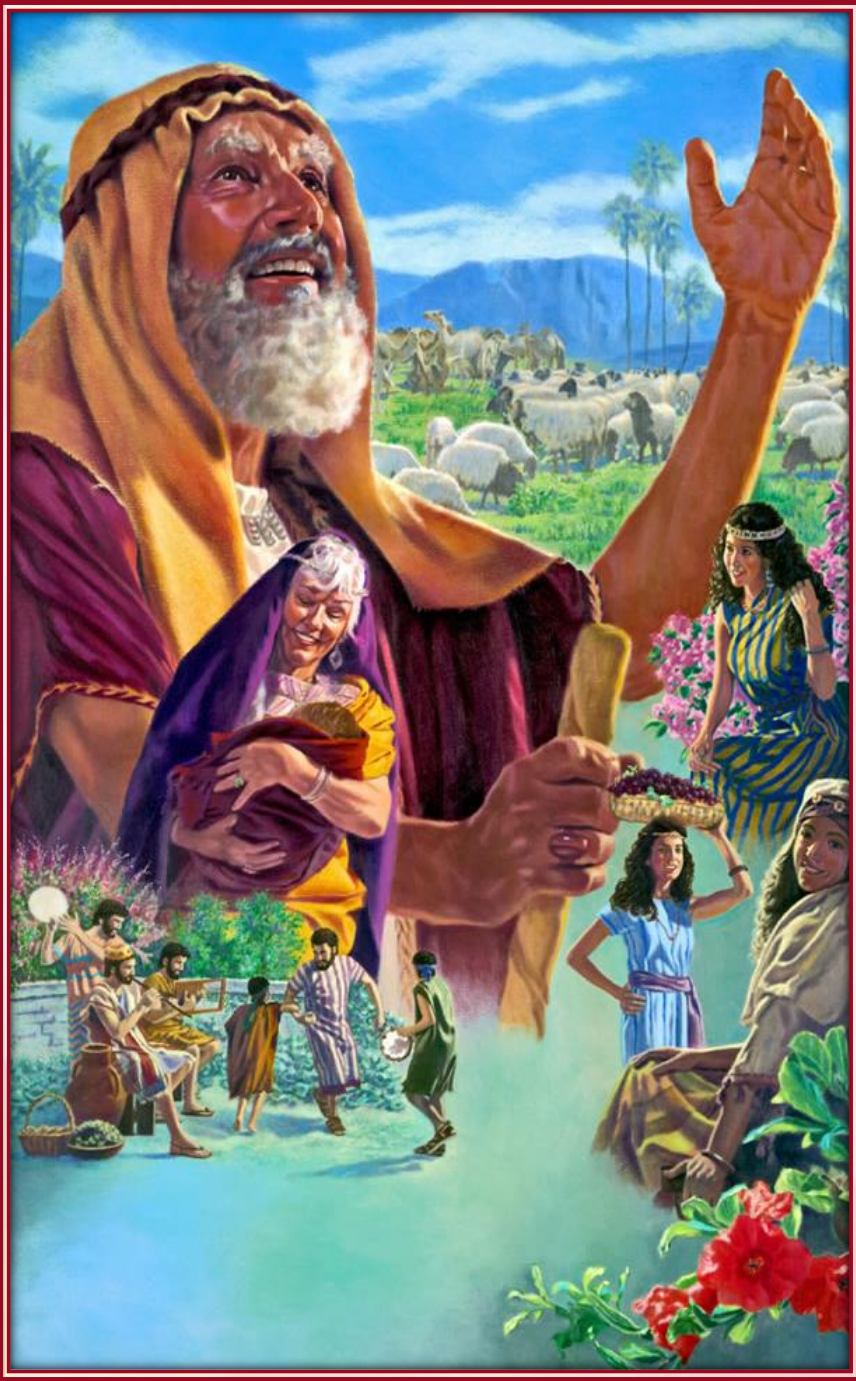
- ❑ “Ať zanikne den, kdy jsem se zrodil, noc, kdy bylo řečeno: »Je počat muž.«”
- ❑ “Kéž by bylo dobře zváženo mé hoře a mé neštěstí na vážky přiloženo!”
- ❑ “Kéž přijde, oč žádám, a kéž Bůh dá, v co naději skládám, aby mě Bůh ráčil rozmáčkнуть jak mola, pohnout rukou, odlomit mě z kmene. Bylo by to pro mne potěšením, navzdor nelítostným bolestem bych poskakoval, neboť slova Svatého jsem nezatajil”
- ❑ “A tak bránit nemohu svým ústům, mluví ze mne úzkost mého ducha, lká ze mne hořkost mé duše”
- ❑ “Spíše bych volil zardoušení, spíše smrt než kruté trápení. Život se mi zprotivil, nechci žít věčně, už mě nech, mé dny jsou pouhý vánek”

(Jób 3,3; 6,2.8-10; 7.11.15.16.)

A přestože jsem byl životem unavený, Bůh mě nenechal zemřít.

Co dělat, když tě postihne neštěstí?

- ▶ **Pamatuj na budoucí naději a Boží zaslíbení.**
„Tedy pozdvihneš tvář bez poskvrny, budeš jak odlitý z bronzu, nepocítíš bázně,
16 zapomeneš na trápení, bude ve tvých vzpomínkách jak voda, která uplynula. Nadejde ti věk jasnější nad poledne, chmury obrátí se v jitro. Doufej, naděje ti kyne, pohled, budeš uléhat v bezpečí. Budeš odpočívat a nikdo tě nevyděsí, získat tebe budou si přát mnozí“ (Jób 11,15-19).
- ▶ **Důvěřuj Božímu milosrdenství a spásné moci.**
“I kdyby mě zabil a já už neměl co očekávat, přece bych chtěl před ním obhájit své cesty. Vždyť on je má spása. Rouhač k němu nemá přístup” (Jób 13,15-16)
“Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí, mé ledví po tom prahne v mé nitru” (Jób 19,25-27)
- ▶ **Uvědom si velikost Boží moci v přírodě.**
Bůh se Jóbovi představil jako Stvořitel a Udržovatel všeho.
- ▶ **Pamatuj, že Bůh může dát dvojnásobné požehnání.**
“Tehdy mu Pán mohl hojně požehnat a učinit poslední roky jeho života nejlepšími” (Jób 42,10-17)

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI SPIKNUTÍ

Prostřednictvím agagejce Hamana, bezohledného muže s velkým vlivem v Médo-Persii, se Satan snažil zmařit Boží záměry s naším lidem.

Haman choval hlubokou zášť vůči mému strýci Mordechajovi, protože se mu odmítal klanět a vzdávat mu pocty.

Proto zorganizoval zničení nás všech Židů.

Král Achašveroš byl oklamán Hamanovými lživými obviněními a vydal dekret nařizující vyvraždění celého mého národa. Byl stanoven den, kdy jsme měli být zabiti a náš majetek zkonfiskován.

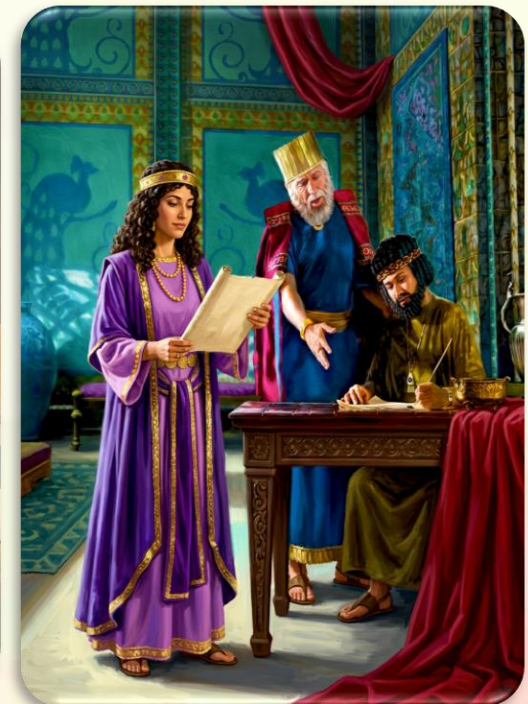
Ester 1-10

Já, Ester, Židovka od narození, jsem se bála Nejvyššího. Stala jsem se královnou médoperské říše.

Mordechaj mě upozornil na to, co se děje, a po modlitbě a půstu jsem se rozhodla přimluvit u krále za svůj lid. Šla jsem před něj jako přimlůvkyně.

Po dvou hostinách, které jsem připravila pro krále a Hamana, jsem předložila svou prosbu. Bůh působil tak, že se král postavil na stranu mou i mého lidu. Haman a jeho rodina zahynuli a můj lid se dokázal ubránit svým nepřítelům.

Všechno nakonec skončilo dnem radosti a oslav.

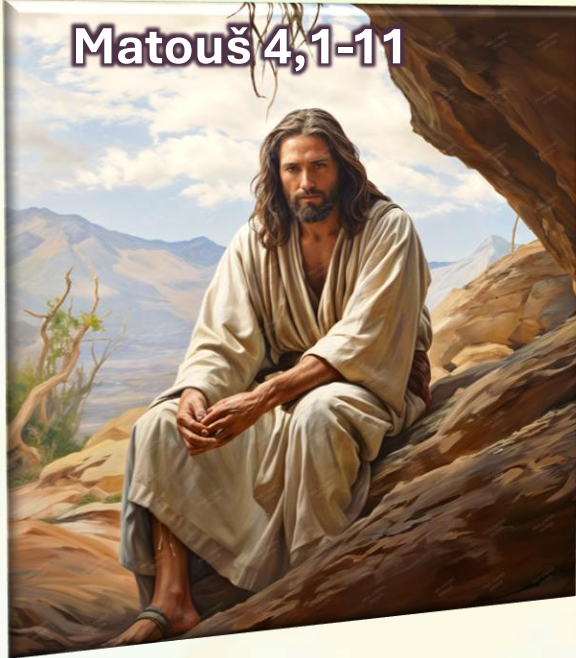
Co uděláš, když správná věc vyžaduje odvahu a může tě to něco stát?

- Uvědom si, že bez Boží pomoci bude i tvé největší úsilí marné.
- Než cokoli uděláš, najdi si čas na společenství s Bohem, který je zdrojem tvé síly.
- Modli se a posti se všemi zúčastněnými.
- Požádej Boha, aby ti ukázal cestu a dal sílu po ní jít.
- Důvěřuj, že Bůh dokáže jednat nad tvé očekáváníí.
- Představ si, že nakonec vše vyústí v den radosti a chvály Bohu.
- Mnozí poznají Boha, v kterého věříš.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V POKUŠENÍ

Matouš 4,1-11

Já, Ježíš, jsem byl veden Duchem Božím na poušť, abych byl pokoušen. Nepozval jsem pokušení. Vydal jsem se do divočiny, abych byl sám, abych přemýšlel o své misi a práci. Půstem a modlitbou jsem se měl posílit k tomu, abych kráčel po krvavé cestě, kterou jsem měl jít.

Ale Satan věděl, že jsem odešel do divočiny, a myslel si, že je to nejlepší příležitost mě napadnout.

Čtyřicet dní jsem se půstil a modlil. Byl slabý a vyhublý hladem, vyhublý a vyčerpaný duševní bolestí. Pak Satan spatřil svou příležitost. Myslel si, že mě může porazit, a najednou se mi zjevil. Ukazujíc na kameny roztroušené po poušti a které vypadaly jako bochníky, pokušitel mi řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby".

Odpověděl jsem mu Božím slovem: "Je napsáno: 'Člověk nebude žít jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'" Pak mě sváděl tím, že sám použil Boží slovo: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'" Ježíš mu pravil: "Je také psáno: 'Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.'

A později mi pokušitel nabídl království a slávu světa. Nabídl mi království a slávu tohoto světa, pokud se mu pokloním a přijmu jeho podmínky. Moje odpověď byla: "Jdi z cesty, Satane, neboť je napsáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'"

Co dělat, abys nepodlehł pokušením?

- Každý den pros Boha: “Neuvod’ mne v pokušení” (Matouš 6,13).
- Pros Boha o moudrost, abys rozpoznal, kdy tě nepřítel pokouší.
- Dej ve svém životě Boží věci na první místo.
- Dávej si pozor na nedůvěru a opovážlivost. Jen pravá víra tě ochrání před opovážlivostí. Ta se také drží slibů, ale používá je jako Satan, aby omluvil přestupky.
- Nenech se svádět pomíjivými věcmi tohoto světa.
- Pamatuj, že Satan tě nemůže donutit k hříchu. Pokud nepodlehneš pokušení, nemůžeš být přemožen.
- Pouze v moci Božího slova můžeš odolat pokušení.
- Žij podle "každého slova, které vychází z Božích úst." Když tě začne svádět pokušení, nedívej se na okolnosti nebo svou slabost, ale na moc Slova.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI HRÁČHU

Marek 14,66-72

Na nádvoří domu velekněze byl zapálen oheň, protože to byla nejchladnější hodina noci před úsvitem.

Lidé se shromáždili kolem ohně a já, Petr, jsem se k nim přidal. Nechtěl jsem být poznán jako Ježíšův učedník. Snažil jsem se nenápadně splynout s davem a doufal jsem, že si mě nikdo z těch, kdo Ježíše přivedli, nevšimne.

Ale když mi světlo dopadlo na tvář, žena hlídající dveře mi věnovala zkoumavý pohled. Všimla si, že jsem přišel s Janem a viděla výraz sklíčení na mé tváři, proto se domnívala, že jsem Ježíšovým učedníkem.

Pak mi řekla: „I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ Byl jsem překvapený a zmatený. Všechny oči se okamžitě obrátily ke mně. Předstíral jsem, že jí nerozumím, ale ona trvala na svém a říkala ostatním, že jsem s Ježíšem. Byl jsem nucen odpovědět a řekl jsem: „Nevím, o čem mluvíte.“ To bylo první zapření. A hned zakokrhal kohout.

Když mě později obvinili, zapřel jsem ho ještě jednou. Nakonec jsem se začal zaklínat a zapřísahat: „Toho člověka neznám.“ A tehdy kohout zakokrhal podruhé.

Zatímco mi na rtech ještě zněla slova zapření a v uších pronikavé kohoutí zakokrhání, Spasitel se odvrátil od zamračených soudců a podíval se na mě. Zároveň mě oči přitahovaly k mému Mistrovi. V té laskavé tváři jsem četl hluboký soucit a smutek, ale nebyl v tom žádný hněv.

Nemohl jsem to vydržet, vyběhl jsem z místnosti se zlomeným srdcem. Běžel jsem dál v samotě a tmě, aniž bych věděl, kam jdu. Nakonec jsem se ocitl v Getsemanské zahradě a vzpomněl si, co se tam stalo. Hořce jsem plakal a prosil Boha o odpuštění.

Později, ačkoliv se mi zdálo, že je vše ztraceno – dokonce i já sám – Spasitelova láska mě znovu postavila na nohy a dala mi příležitost znovu získat důvěru svých bratří a napravit škodu, kterou jsem svým selháním způsobil evangeliu.

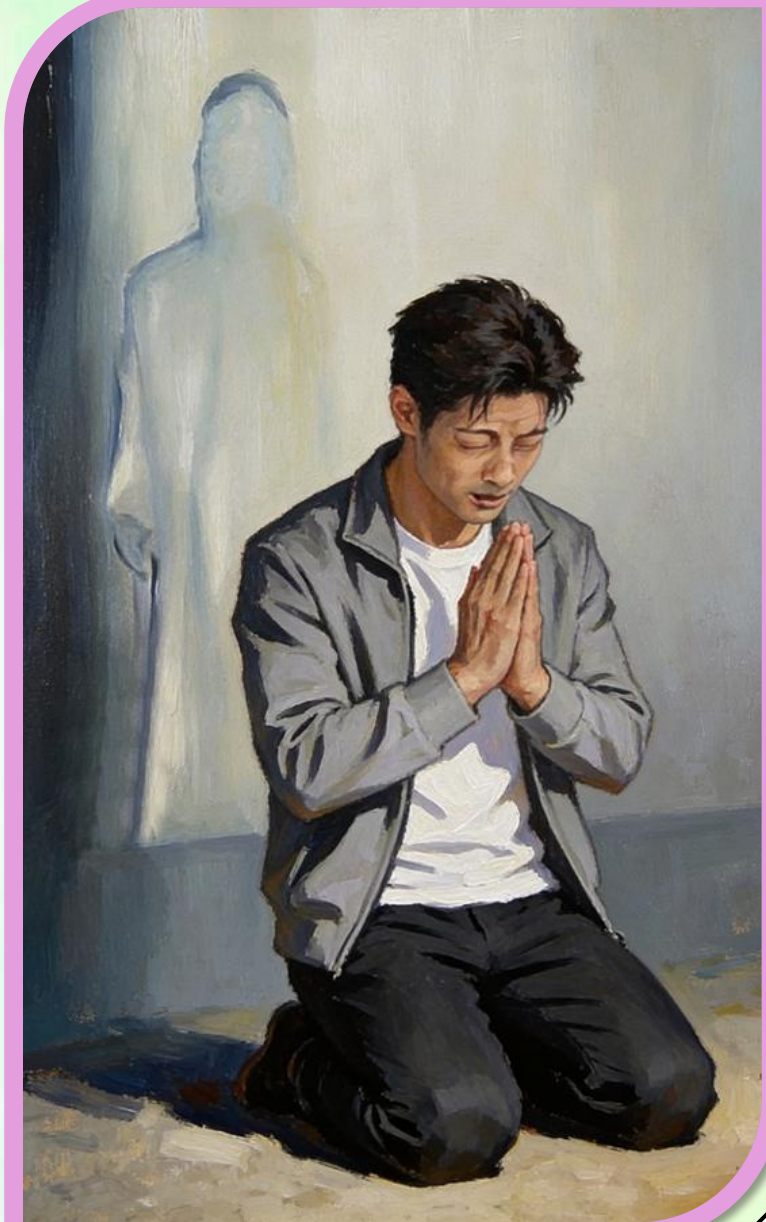
Ježíš se mě třikrát zeptal před shromážděnými učedníky, jestli ho miluji. Tak odhalil hloubku mého pokání a ukázal, jak hlubokou proměnou jsem prošel – já, který jsem býval tak sebejistý a chlubitivý. Tím se ukázalo, že jsem připraven vést církev.

Co dělat, když upadneš do hříchu?

- Především se každý den modli, abys nepodlehł pokušení.
- Pokud jsi padl, čiň pokání, pros o odpuštění a modli se, aby ti Bůh pomohl znovu neupadnout.
- Odpusť sobě i těm, kteří přispěli k tvému pádu.
- Věř, že se na tebe Bůh dívá s láskou a milosrdenstvím, ne s hněvem.
- Pamatuj, že je Ježíš připraven ti odpustit.
- Žádná noc není tak temná a žádná bolesti tak hořká, aby tě světlo Ježíšovy lásky nemohlo posílit a zachránit.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘED VELKÝMI ÚKOLY

Jozue 1-4

Já, Jozue, jsem nyní uznávaným vůdcem Izraele. Vynikl jsem především jako bojovník a v této důležité době dějin mého lidu se zvláště projeví dary a ctnosti, které mi Bůh svěřil – vést izraelské armády při jejich triumfálním vstupu do zaslíbené země. Byl jsem odvážný, rozhodný a vytrvalý, připravený jednat, neúplatný. Při péči o svěřený lid jsem nehledal vlastní prospěch, ale pečoval o ty, kteří mi byli svěřeni. Vše jsem zakládal na živé víře v Boha.

S velkou úzkostí a nedůvěrou v sebe sama jsem hleděl na úkol, který mě čekal. Ale Bůh odstranil mé obavy tím, že mi ujistil: "Jako jsem byl s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě klesnout a neopustím tě. [...] Tomuto lidu rozdělíš zemi v dědictví, jak jsem se přísežně zavázal jejich otcům, že jim ji dám." "Dal jsem ti, jak jsem řekl Mojžíšovi, všechna místa, kam vkročí tvá noha."

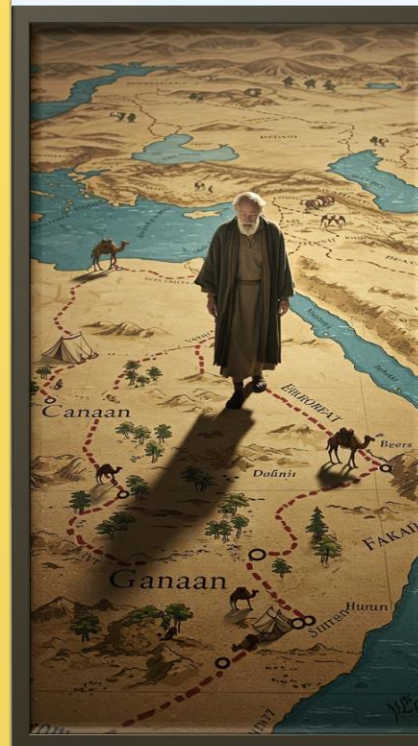
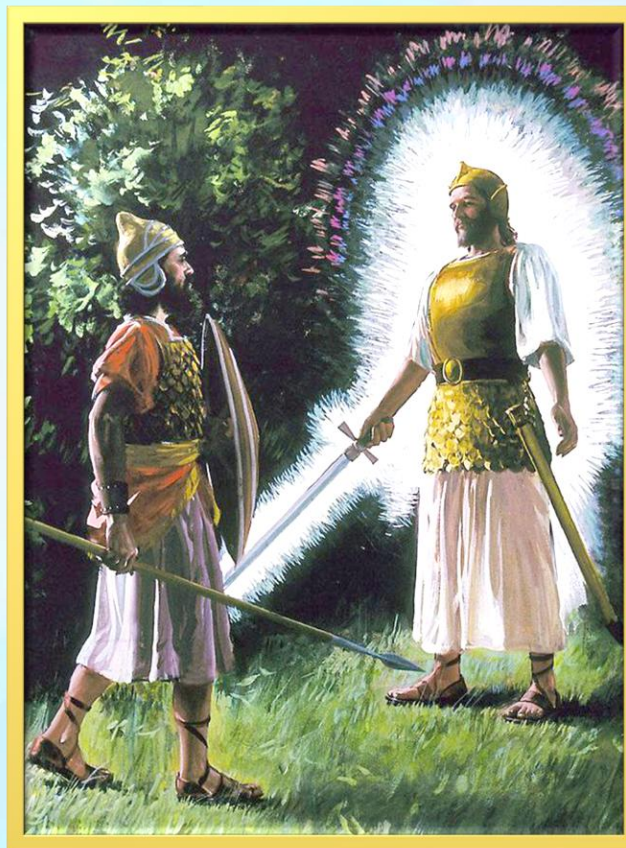
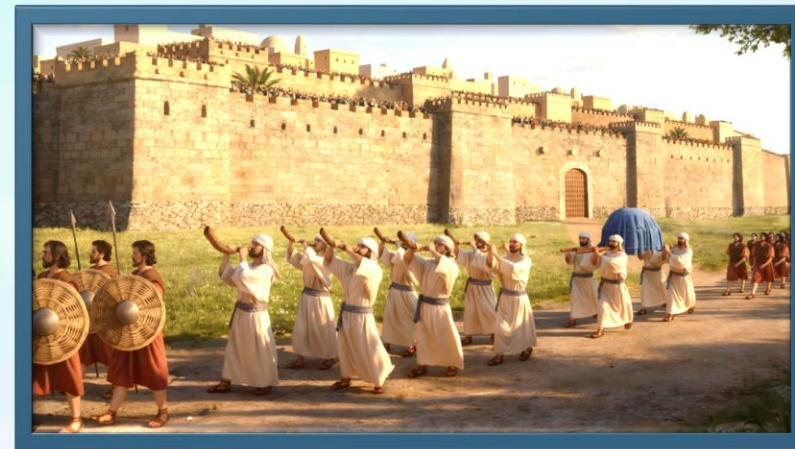
K tomuto slibu bylo přidáno přikázání: "Jen buď rozhodný a velmi udatný, bedlivě plň vše, co je v zákoně, který ti přikázal Mojžíš, můj služebník. Neodchyluj se od něho napravo ani nalevo; tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš. Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozíravě. Nepřikázal jsem ti snad: Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?"

Takže jsem důvěřoval Bohu a vedl dobytí země Kanaán. Rozdělil jsem půdu každému kmeni.

Na konci svých dnů jsem pokračoval v povzbuzování lidí, aby byli věrní Bohu. Ujistil jsem je, že já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.

Co dělat, když musíte realizovat velké plány?

- Dej své dary do Boží služby.
- Buď odvážný, rozhodný a vytrvalý, nehledej vlastní prospěch a zachovej si živou víru v Boha.
- Pamatuj, že ti Bůh říká totéž co Jozuemu: “Buď rozhodný a udatný, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš” (Jozue 1,9)
- Důvěřuj Bohu v každé chvíli.
- Rozhodni se sloužit Bohu každý den svého života.
- Povzbuzuj ostatní, aby sloužili Bohu a rozhodli se Ho následovat.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V TĚŽKOSTECH

Já, Pavel, jsem ve 2. Korintským 11,23-28 vyjmenoval obtíže, kterými jsem musel projít.

"Jsou to služebníci Kristovi? Mluvím jako blázen: Já ještě více.

- Namáhal jsem se usilovněji,
- ve vězení jsem byl vícekrát,
- Ran jsem i užil dosytosti,
- smrti jsem často hleděl do tváře.
- Od Židů jsem byl pětkrát odsouzen ke čtyřiceti ranám bez jedné,
- tříkrát jsem byl trestán holí,
- Jednou jsem byl kamenován,
- tříkrát jsem s lodi ztroskotal,
- noc a den jsem jako trosečník strávil na širém moři.
- Častokrát jsem byl na cestách -
- v nebezpečí na řekách,
- v nebezpečí od lupičů,
- v nebezpečí od vlastního lidu,
- v nebezpečí od pohanů,
- v nebezpečí ve městech, v pustinách, v nebezpečí na moři,
- v nebezpečí mezi falešnými bratřími,
- v námaze do úpadu,
- často v bezesných nocích,
- o hladu a žízni,
- v častých postech,
- v zimě a bez oděvu.
- A nadto ještě na mne doléhá starost o všechny církve”

Nakonec jsem dospěl k následujícímu závěru: “Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy”.

2. list Korintským 4,17.

Pokud jsem já mohl své zkoušky nazývat lehkým soužením, na co si dnes stěžuješ? Jak bezvýznamné jsou tvé zkoušky ve srovnání s tím, čím jsem prošel já!

Všechna tato utrpení nejsou hodna srovnávat se s věčnou tíhou slávy, která čeká na překonatele. Zkoušky jsou Božími nástroji určenými k utváření charakteru.

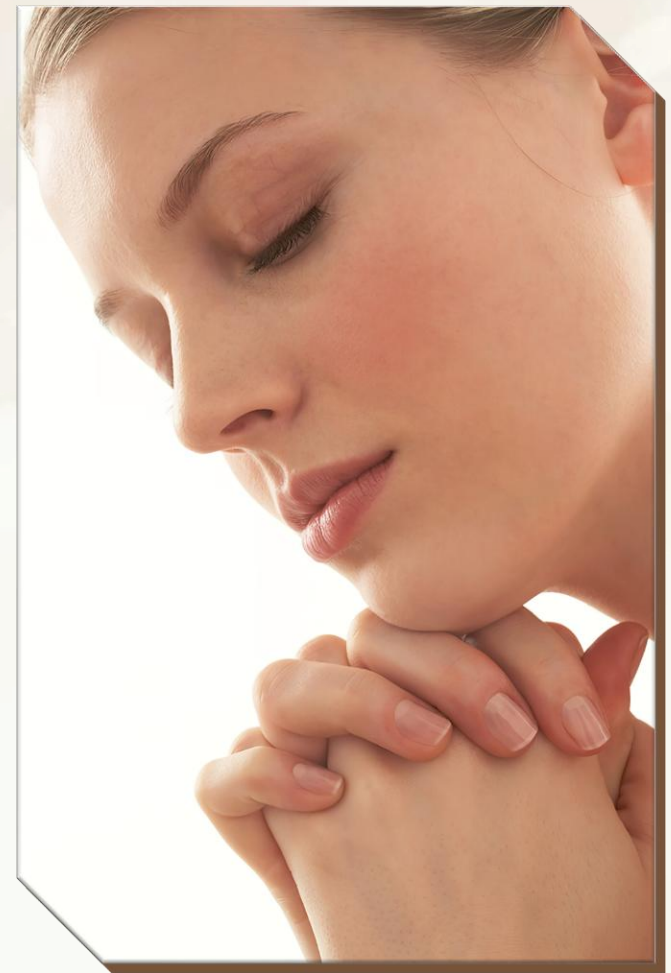

Netráp Ducha Božího svými neustálými stížnostmi! Jestliže si stěžuješ, znamená to, že jsi ztratil Krista z dohledu. Pokud spatříme Toho, který snášel naše bolesti a zemřel, jako naši oběť, abychom měli přístup k nesmírné tíze slávy, nemůžeme než považovat i naše nejtěžší utrpení a zkoušky za lehké útrapy.

Mysli na Spasitele na kříži, zraněného, bitého, znepovrhovaného. Nestěžoval si však ani neodporoval, trpěl, aniž by reptal. To je Pán nebes, jehož trůn existuje od věčnosti. Snášel veškeré toto utrpení a hanbu výměnou za radost, která mu byla nabídnuta – radost z přinášení lidem daru věčného života. Pro radost z toho, že tě bude mít s sebou v nebi.

Co dělat, když procházíš obtížemi?

- Pavel ti dává skvělou radu: “A proto neklesáme na mysli: i když navenek hyneme, vnitřně se den ze dne obnovujeme. Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné” (2. list Korintským 4, 16-18)
- Modli se a důvěřuj
- Pokračuj v práci pro Krista
- Rozjímej o slavné budoucnosti, která tě čeká. Nový svět bez bolesti a smutku a bez jakýchkoli obtíží

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI PŘEKÁŽKÁCH

Byl jsem ochrnutý a ztratil jsem veškerou naději, že se znovu postavím na nohy. Má nemoc byla výsledkem života plného hříchu a mé utrpení ještě prohlubovaly výčitky svědomí. Dávno předtím jsem se obracela na farizeje a lékaře v naději na úlevu od duševních a fyzických utrpení. Ale chladně mě prohlásili za nevléčitelného a opuštěného Božím hněvu. Byl jsem naprosto bezmocný, a protože jsem neviděl žádnou šanci na pomoc, upadal jsem do zoufalství.

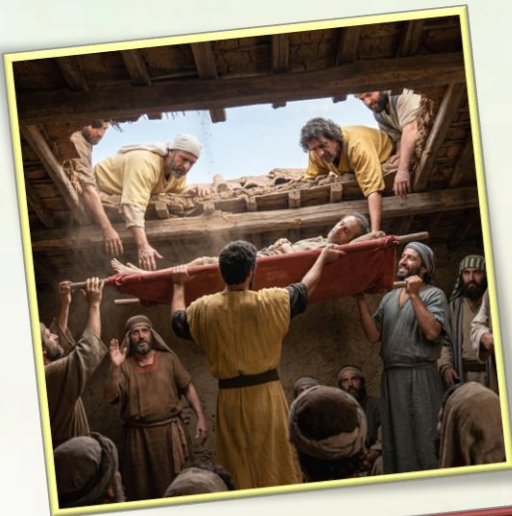
Marek 2, 1-12

Pak jsem slyšel o úžasných dílech Ježíše. Řekli mi, že jiní stejně hříšní a bezmocní jako já byli uzdraveni; dokonce i malomocní byli očištěni. A moji přátelé, kteří mi to řekli, mě povzbuzovali věřit, že i já mohu být uzdraven, pokud mě přivedou k Ježíši. Ale moje naděje slábla, když jsem si vzpomněl, jak jsem se nakazil. Báł jsem se, že čistý Lékař ve své přítomnosti nepřijme.

Myslel si, že pokud uvidí Ježíše a přijme jistotu odpuštění a míru s nebem, byl bych spokojen žít nebo zemřít podle Boží vůle. Můj výkřik byl: Ó, kéž bych se k Němu mohl dostat!

Prosil jsem přátele, aby mě nesli na nosítkách k Ježíši, a oni se o to ochotně pokusili. Moji přátelé, kteří mě převáželi, se opakovaně snažili projít davem, ale marně. Moje úzkost byla nevyslovitelná. Jak strašná překážka! Je nemožné dostat se k Ježíši!

Na můj pokyn mě přátelé vynesli na střechu domu a udělali v ní otvor, aby mě položili k Ježíšovým nohám. Ježíš přerušil svou řeč a pohlédl na mou zarmoucenou tvář. Viděl mé prosebné oči, které upíraly se na něj a pochopil můj případ. Tehdy mi Spasitelova slova zazněla jako hudba do uší. Řekl: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“
Břemeno zoufalství zmizelo z mé duše; Klid odpuštění pronikl do mého ducha a zářil mi na tváři. Moje fyzická bolest zmizela a celé mé bytí se proměnilo. S jednoduchou vírou jsem přijal Ježíšova slova jako požehnání nového života. Nežádal jsem nic dalšího, ale zůstal jsem v blaženém tichu, příliš šťastný na to, abych mohl mluvit. Světlo nebe se odráželo na mé tváři a přihlížející se na to dívali s úctou.

Kvůli farizeům, kteří tam byli, Ježíš řekl: "Jak to, že tak uvažujete?"

9 Je snadnější říci ochrnutému: «Odpouštějí se ti hříchy,» anebo říci: «Vstaň, vezmi své lože a chod?» Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy - (řekl mi) : «Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!» “ Pak jsem se postavil s pružností a silou mládí. Žilami mi proudila životodárná krev. Každý orgán v mém těle byl najednou aktivní. Růžová barva zdraví nahradila bledost téměř smrti.

Pak jsem vstal, vzal si postel a vyšel před nimi všemi. Všichni byli ohromeni, oslavovali Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli“.

Co dělat, když ti život staví do cesty překážky, které tě oddělují od Ježíše?

- **Pamatuj, že Ježíš žádného hříšníka neodmítá.**
- **Spolehni se na přátele, že ti pomohou.**
- **Udělej vše, co je v tvých silách, i kdyby to vypadalo nerozumně.**
- **Věř, že Bůh tě může fyzicky uzdravit.**
- **Věř také, že ti odpouští a uzdravuje tvého ducha.**
- **Poslechni, co ti přikáže, a uvidíš zázraky.**

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI HROZBÁCH

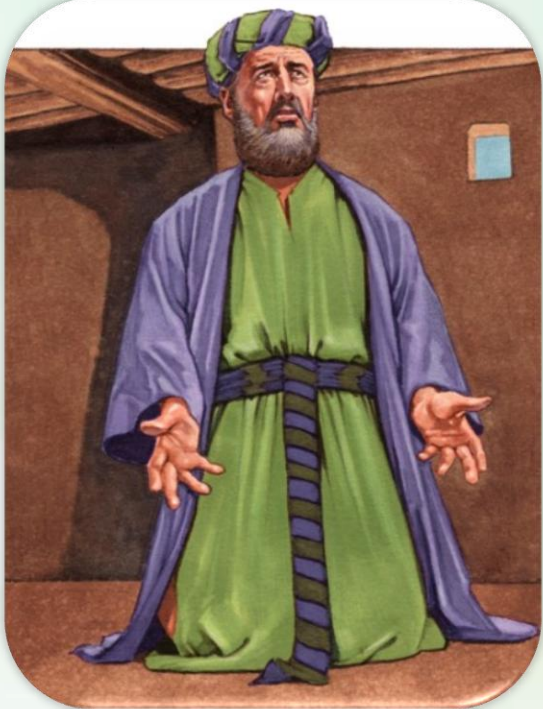
Já, Nehemiáš, jsem poznal, že za mnou stojí autorita Boha Izraele mám pověření perského krále. Tak jsem se přímo zeptal lidí, jestli chtějí zeď postavit. Volání přišlo přímo do srdcí a s novou odvahou volala jedním hlasem: „Nuže, dejme se do stavby!“ Dokončili jsme zeď. Ale zatímco jsme pracovali, dostával jsem opakované výhrůžky od nepřátel Izraele (Nehemjáš 4,7-8; 6,2-12):

Nehemjáš 1-13

1. Ale když se Sanbalat, Tóbijáš, Arabové, Amoniakové a Ašdodové dozvěděli, že oprava jeruzalémské zdi probíhá a že se začaly ucpovávat průlomy, spikli se, že vytáhnou proti Jeruzalému a vyvolali v něm zmatek.
2. Pak mi Sanbalat a Gešem poslali vzkaz, abych se setkal v jedné z vesnic v údolí Onó. Zamýšleli však provést mi něco zlého. Poslal jsem odpověď: „Dělám velké dílo, proto nemohu odejít.“
3. Pak mi Sanbalat poslal stejnou zprávu už popáté v otevřeném dopise, který zněl: „Proslýchá se mezi pohany, i Gašmu to říká, že ty a Judejci pomýšlíte na vzpouru, že proto stavíš hradby.“ Podle těchto zvěstí budeš jejich králem a jmenoval jsi proroky, aby tě prohlásili králem v Jeruzalémě a řekli, že v Judsku už král je. Tyto pověsti se možná dostanou k uším krále Artaxerxa, tak přijďte a promluvíme si osobně. Pak jsem mu poslal svou odpověď, že na těch pověstech není nic pravdy, ale že jsou jen výplodem jeho fantazie. Všichni nás chtěli zastrašit. Říkali si: „Upustí od díla a ono se neuskuteční.“ „Proto nyní, Bože, posilni mé ruce!“
4. Pak jsem šel do domu Šemajáše, syna Delajáše a vnuka Mehetabela, který se zavřel ve svém domě. Řekl mi: „Sejděme se v domě Božím, uvnitř chrámu; musíme však zavřít chrámová vrata, protože se tě chystají zavraždit; v noci přijdou, aby tě zavraždili.“ Odpověděl jsem: „Člověk jako já má prchat? Což může někdo jako já vstoupit do chrámu a zůstat na živu? Nevstoupím.“ Zjistil jsem totiž, že ho Bůh neposlal. To proroctví mluvil proti mně, protože ho najali Tóbijáš a Sanbalat. Naši nepřátelé poznali, že toto dílo bylo vykonáno s pomocí našeho Boha.

Co dělat, když ti někdo hrozí?

Modli se k Bohu a pověz mu o hrozbě, které čelíš.

Neboj se hrozeb.

Připrav se na obranu.

Pamatuj, že máš na své straně velkého a mocného Boha.

Neopouštěj práci, dokud není hotová.

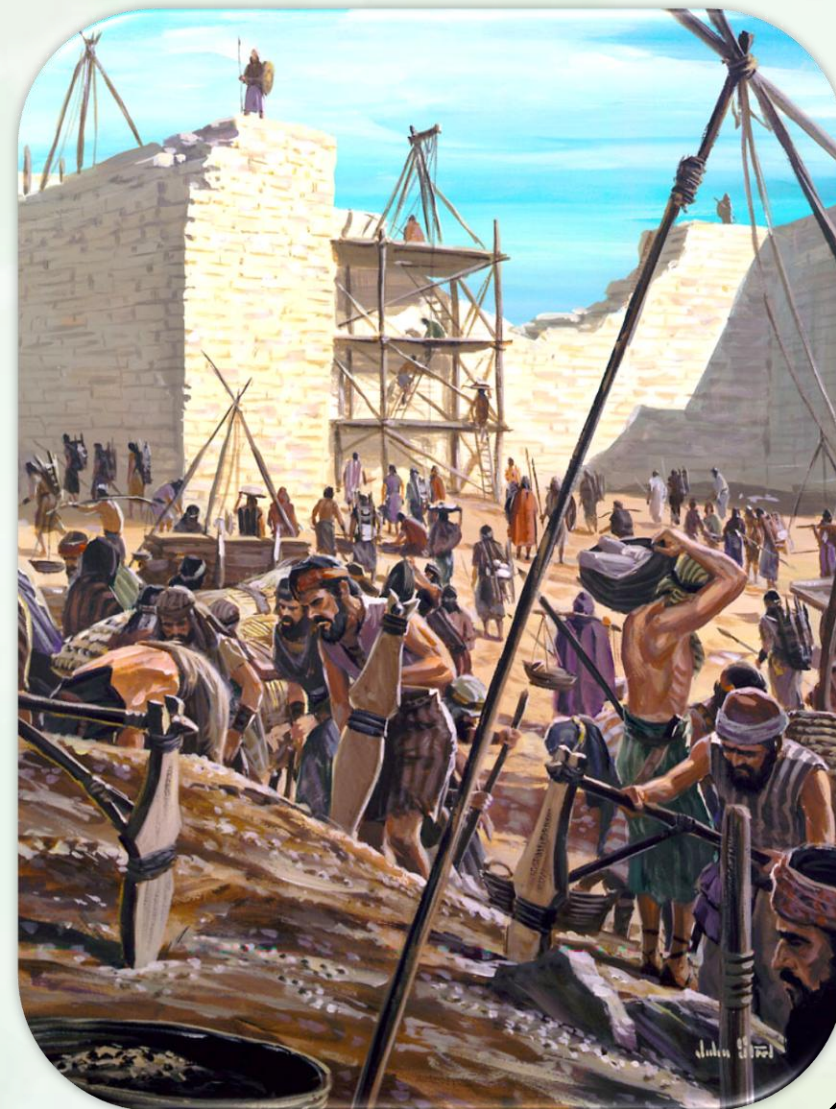
Nenech se odradit hrozbami, ale věnuj své práci ještě více úsilí.

Neutíkej. Útěk vede ke špatné pověsti a ztrátě důvěryhodnosti.

Pokračuj v modlitbě a pros Boha, aby si vzpomněl na ty, kdo tě ohrožují.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V NEMOCI

Byla jsem žena, která dvanáct let trpěla nemocí, jež mi ztěžovala život. Už jsem utratila všechny prostředky za lékaře, ale léky a byla jsem považována za nevléčitelnou a lékaři už nade mnou zlomili hůl. Ale když jsem uslyšela o velkém lékaři, znovu jsem pocítila naději. Marně jsem se snažila k Němu přiblížit. Začala jsem zoufat, když jsem se prodíral davem a blížil se k místu, kde jsem stála. Ale v tom zmatku jsem s ním nemohla mluvit, ani jsem nemohla udělat víc než zahlédnout jeho postavu. Obávaje se, že přijdu o jedinou šanci na úlevu, jsem s námahou vykročila vpřed a řekla si: „Dotknu-li se alespoň jeho šatu, budu zachráněna.“ A tak když procházel kolem mne, natáhla jsem ruku a sotva jsem se dotkla lemu jeho oděvu, poznala jsem, že jsem uzdravena. V tom doteku se soustředila víra mého života a okamžitě byla má bolest a slabost nahrazena silou dokonalého zdraví.

Matouš 9,20-22

S vděčným srdcem jsem se pak pokusila stáhnout z davu; ale najednou se Ježíš zastavil. Spasitel dokázal rozlišit dotek víry od nenuceného kontaktu nic netušícího davu. Taková důvěra by neměla zůstat bez komentáře... Když jsem viděla, že je marné se snažit se skrývat, vykročila jsem vpřed a s třesením se vrhla Ježíšovi k nohám. Se slzami vděčnosti jsem vyprávěla příběh o svém utrpení a jak jsem našla úlevu. Ježíš mi laskavě řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila: jdi v pokoji." Nedal pověrám příležitost tvrdit, že léčivou moc měl samotný dotek jeho oděvu. Nebylo to vnějším kontaktem s ním, ale vírou, která se držela jeho božské moci, že došlo k uzdravení.

Co dělat, když jsi nemocen?

Obrať se k Bohu v modlitbě.

Bůh naslouchá i modlitbě, kterou nevyslovíš nahlas, ale proneseš ji ve svém srdci.

Věř, že Bůh může, uzná-li to za vhodné, vykoná zázrak.

Mysli, že tě Bůh stvořil, proto dobře zná tvé tělo i mysl a je nejvyšším Lékařem.

Projdi si případy uzdravení, které Ježíš vykonal, abys sis zvýšil víru ve svého Léčitele.

Pokračujte v používání přírodních prostředků, které máte k dispozici: **N**utrition - výživa, **E**xercice - pohyb, **W**ater – voda, **S**unlight - sluneční světlo, **T**emperance – střídmost, **A**ir - vzduch, **R**est – odpočinek a **T**rust – naděje a důvěra [v Boha].

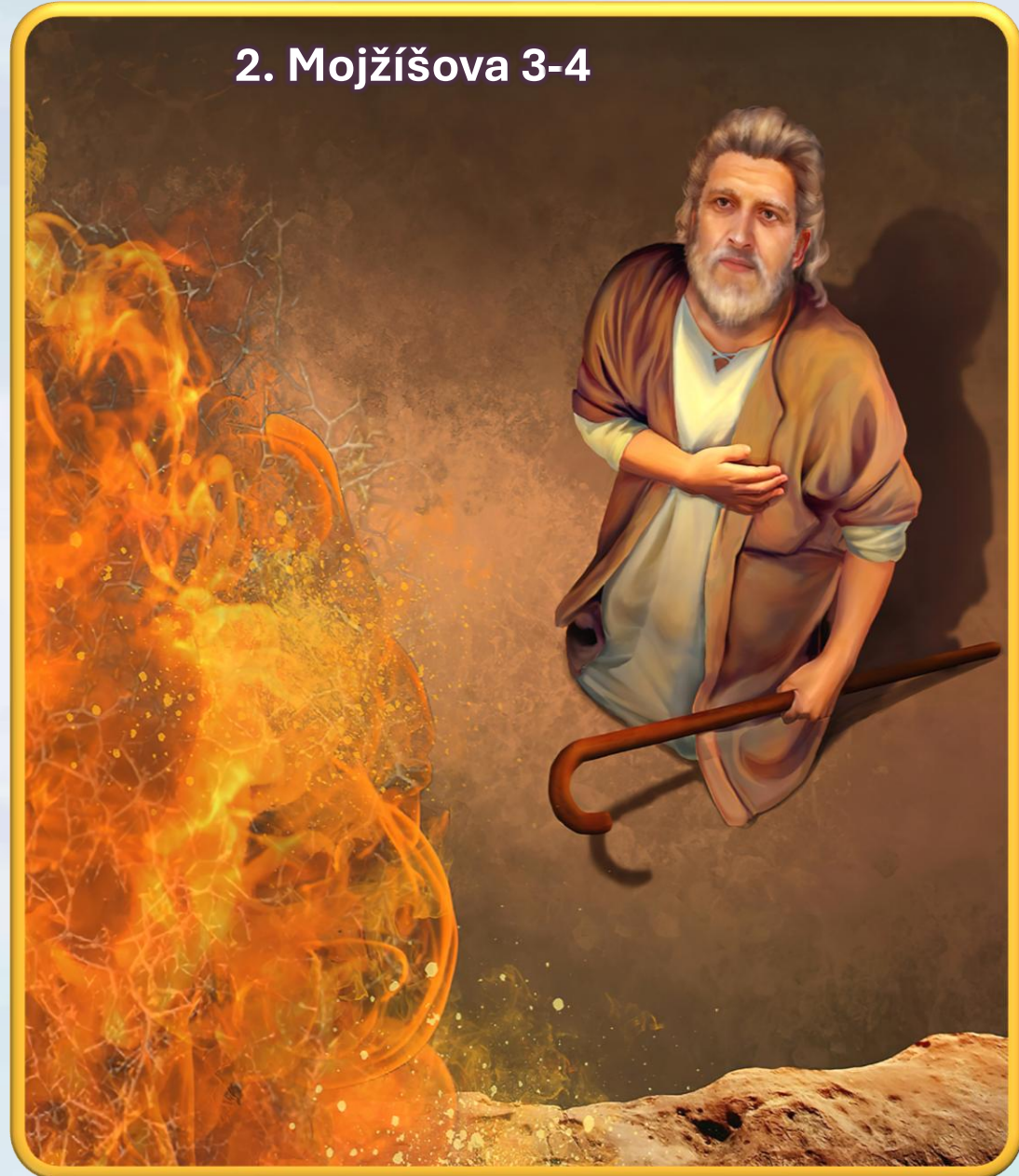
NIKDY SE NEVZDÁVEJ KDYŽ SI NEVĚŘÍŠ

Když jsem já, Mojžíš, stál před Bohem v posvátné bázni, Bůh mi řekl: "Dobře jsem viděl utrpení svého lidu, který je v Egyptě, a slyšel jsem jejich volání kvůli jejich vykonavatelům, neboť jsem si vědom jejich utrpení: a přišel jsem dolů, abych je vysvobodil z rukou Egyptanů a vyvedl je z té země do dobré a široké země, do země tekoucí mlékem a medem.... Nuže, pojďt, pošlu tě k faraónovi, a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta." Překvapený a vyděšený tímto příkazem jsem ustoupil se slovy: "Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?"
Odpověděl: "Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře".

Pak jsem si vzpomněl na obtíže, které budu potkávat, na slepotu, nevědomost a nevíru lidí, z nichž mnozí Boha sotva znali.

Řekl jsem: "Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?" Bůh řekl Mojžíšovi: "JSEM, KTERÝ JSEM."
A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.”

2. Mojžíšova 3-4

Bůh mi vysvětlil všechno, co musím udělat:

- Nejprve shromáždit starší Izraele, ty nejvznešenější a nejspravedlivější mezi nimi, ty, kteří dlouho oplakávali svou službu, a oznámit jim Boží poselství s příslibem vysvobození.
- Pak měl jít se staršími ke králi a říci mu: "Hospodin, Bůh Hebrejců, nás našel; proto nyní půjdeme na třídenní cestu v poušti, abychom mohli obětovat Hospodinu, našemu Bohu. Bůh mne varoval, že faraón bude proti výzvě o povolení Izraeli odejít. Nesmí mne zastrašit. Bůh z toho udělal příležitost, aby projevil svou moc před Egyptány a svým lidem.
- Dostal jsem také instrukce, jak se cesta připravit.
- Pán mi řekl: "Dám tomuto lidu milost v očích Egyptanů, aby, až budete rozděleni, nevyjdeš prázdný, ale každá žena bude požadovat od svého souseda a hostů nádoby se stříbrem, nádoby ze zlata a oděv." Bylo správné, aby Izraelité požadovali odměnu za své roky práce. Měli žádat o cenné předměty, které bylo možné snadno přepravit, a Bůh jim měl dát přízeň u Egyptanů.

Obával jsem se překážek, které se mi zdály nepřekonatelné. Jak dokáži svému lidu, že mě poslal vskutku Bůh? Privil jsem: „Neuvěří mi, ani neuposlechnou hlasu mého, ale řeknou: Neukázal se ti Hospodin.“ Proto mi Hospodin poskytl hmatatelný důkaz. Prikázal mi, abych hodil svou hůl na zem. Když jsem tak učinil, stal se z ní had, před nímž jsem se dal na útěk. Pak mu Hospodin prikázal, abych hada uchopil, a z hada byla opět hůl. A dále mu Hospodin rozkázal, abych položil svou ruku za ňadra. Když jsem ji vytáhl udělal, byla malomocná, bílá jako sníh. Pak mi řekl, abych ji položil opět na prsa, a když tak učinil, byla jeho ruka opět jako druhá. Těmito divy utvrdil Hospodin Mojžíše v tom, že přesvědčí jak svůj vlastní národ, tak faraóna, že se mezi nimi projevuje někdo mocnější krále egyptského. (Parafrázováno podle knihy Patriarchové a proroci, strana 18).

Ale stále mě ohromovala ta zvláštní a úžasná práce, kterou jsem měl dělat. Zoufalý a vystrašený jsem se omluvil svou nedostatečnou výmluvností. Řekl jsem: „Dovol prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dříve, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvíš. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.“ Byl jsem tak dlouho pryč z Egypta, že jsem už jejich jazyk neovládal tak plynně jako dříve. Hospodin mi řekl: "Kdo dal člověku ústa? [...] Zdali ne já, Hospodin?" „Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!“

Protože jsem si stále nebyl jistý, trval jsem na tom, aby byla vybrána kompetentnější osoba. Tyto výmluvy vycházely zpočátku z mé pokory a plachosti; Ale když Pán slíbil, že odstraní všechny obtíže a dá mi úspěch, každé vyhýbání se nebo stížnost na mou nepřipravenost ukazovala nedostatek důvěry v Boha. Zahrnovala strach, že mě Bůh nedokáže připravit na velké dílo, ke kterému Ho povolal, nebo že udělal chybu, když si mě vybral. Bůh mě vedl, abych se připojil ke svému staršímu bratrovi Áronovi, který egyptský jazyk používal denně a ovládal jej velmi dobře. Řekli mi, že za mnou přijde Áron. Už jsem tomu nemohl odporovat; protože všechny důvody pro mé výmluvy zmizely.

Při Božím povolání jsem si připadal bezradný a nejistý, mluvil jsem pomalu a byl stydlivý. Byl jsem zahlcen pocitem, že nemohu být Božím mluvčím Izraele. Ale jakmile jsem úkol přijal, pustil jsem se do něj s plným nasazením a vložil veškerou svou důvěru do Pána. Velikost mé mise vyžadovala, abych použil nejlepší síly své mysli. Bůh požehnal mé rychlé poslušnosti a stal jsem se výřečným, sebevědomým, klidným a způsobilým pro největší dílo, jaké kdy člověku bylo svěřeno. To je příklad toho, co Bůh dělá, aby posílil charakter těch, kteří mu plně a bezvýhradně důvěřují a plní Jeho příkazy.

Co dělat, když máš pocit, že na to nemáš?

- ▶ Předstae si, že u všech, které Bůh vyvolil, aby pro něj něco udělali, byl lidský prvek patrný. Nebyli to však lidé se stereotypními zvyky a charaktery, kteří by byli spokojeni zůstat v tomto stavu. Upřímně toužili získat moudrost od Boha a naučit se, jak mu sloužit.
- ▶ Apoštol Jakub nám připomíná: “Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána” (list Jakubův 1,5).
- ▶ Abys přijal Boží pomoc, musíš si uvědomit svoje slabosti a nedostatky.
- ▶ Usiluj o proměnu, kterou od vás Bůh očekává.

- ▶ Pochop hodnotu vytrvalé modlitby a úsilí.
- ▶ Musíš se zbavit špatných návyků a zvyků.
- ▶ Vynalož odhodlané úsilí napravit své chyby a podřizujte se pevným principům.
- ▶ Neočekávej, že Bůh udělá za tebe to, co dokážeš udělat sám.
- ▶ Pamatuj si toto: “Všichni, jež Bůh vyvolí pro jejich způsobilost, musí podstoupit nejpřísnější duševní a mravní zkoušky, a Bůh jim pomůže tím, že spojí svou božskou sílu s lidským úsilím” (E,G.W.: Patriarchové a proroci strana 180).
- ▶ Bůh je s tebou a s Jeho pomocí dokážeš splnit i velké úkoly.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI ZRADE

Matouš 26,14-16.25;
47-49; 27,3-10

Ježíš věděl od počátku, že já, Jidáš, Ho zradím. Ale neodmítl mě, když jsem byl ochoten být Jeho učedníkem. Dal mi místo mezi dvanácti. Svěřil mi práci evangelisty. Obdařil mě mocí léčit nemocné a vyhánět démony. Ale nedošel jsem k tomu, abych se plně odevzdal Kristu. Nevzdal jsem se svých světských ambicí ani lásky k penězům. Ačkoliv jsem přijal pozici Kristova služebníka, nedovolil jsem Bohu, aby mě proměňoval. Věřil jsem, že si mohu zachovat vlastní úsudek a názory, a pěstoval jsem sklon kritizovat a obviňovat.

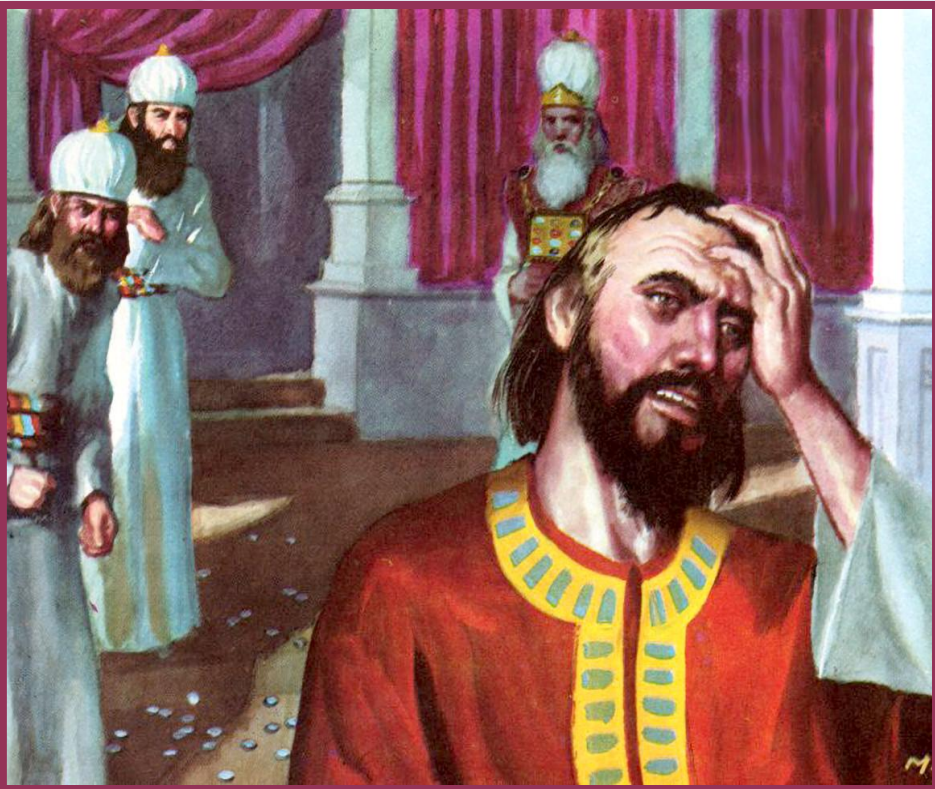
Byl jsem slepý ke své vlastní slabosti charakteru a Kristus mě umístil tam, kde jsem měl příležitost ji vidět a napravit.

Navzdory učení Spasitele jsem neustále navrhoval myšlenku, že Kristus má vládnout jako král v Jeruzalémě. Snažil jsem se ho získat, když bylo nakrmeno těch pět tisíc. Tentokrát jsem pomáhal rozdávat jídlo hladovému davu. Měl jsem příležitost vidět přínos, který jsem mohl předat ostatním.

Cítil jsem uspokojení, které přichází ze služby Bohu. Pomáhal jsem přivádět nemocné a trpící z davu ke Kristu. Viděl jsem, jaká úleva, jaká radost a radost pronikaly lidskými srdci díky léčivé síle Obnovitele. Mohl pochopit Kristovy metody. Ale byl jsem zaslepený vlastními sobeckými touhami (Parafráze z knihy Touha věků, strana 457).

I poté, co jsem se dvakrát zavázal zradit Spasitele, měl jsem příležitost se kaját, nebyl jsem úplně zatvrdlý. Při příležitosti pesachové večeře Ježíš projevil svou božskost tím, že odhalil můj záměr zrádce. Něžně mě zahrnul do služby, kterou jsem vykonával učedníkům. Ale neslyšel jsem jeho poslední prosbu o lásku. Pak byl můj případ rozhodnut a mé nohy – které Ježíš právě umyl – vyšly ven, aby zradu dokončily. Uvažoval jsem, že pokud má být Ježíš ukřižován, stane se to tak jako tak. Můj vlastní čin odevzdání se Spasiteli by výsledek nezměnil. Pokud Ježíš nezemřel, jediné, co by to znamenalo, bylo, že by ho to donutilo odejít na svobodu. Každopádně bych ze své zrady něco získal. Domníval jsem se, že jsem zradou svého Pána uzavřel výhodný obchod. (Parafráze z Touhy věků, strana 461).

Jak se blížil rozsudek, už jsem nemohl snášet mučení svého provinilého svědomí. Najednou se místností rozlehl můj chraplavý hlas, který všechny srdce rozechvěl hrůzou: Je nevinný, Kaifáši! Ušetři jej!

Já, vysoký muž, jsem se prodíral ohromným davem. Měl jsem bledý a zdeformovaný obličej a na čele jsem měl husté kapky potu. Běžel jsem k soudcovu sedadlu a hodil před velekněze stříbrné mince, které byly cenou kapitulace mého pána. Pevně jsem se držel Kajášova roucha, prosil ho, aby Ježíše propustil, a prohlásil, že neudělal nic hodného smrti. Kaifáš se ode mě rozzlobeně odtáhl. "Zhřešil jsem," znovu jsem plakal, „prolil nevinnou krev." Ale velekněz, když znovu získal kontrolu, odpověděl opovržením: "Co je nám po tom? To je tvoje věc!" (Matouš 27,4).

Pak jsem se vrhl Ježíšovi k nohám, uznával ho jako Syna Božího a prosil ho, aby mě vysvobodil. Spasitel mi to nevyčítal, Jidáši, zrádce. Ježíš věděl, že mé vyznání nepramenilo z pravého pokání čekajícím na soud. Necítil jsem hlubokou a srdcervoucí lítost nad tím, že jsem vydal neposkrvněného Božího Syna a zapřel Svatého Izraele.

Ježíš však nevyslovil ani jedno slovo odsouzení. Podíval se na mě soucitně a řekl: "V tuto hodinu jsem přišel na svět." Celým shromážděním se rozlehlo překvapené zamumlání. S úžasem všichni sledovali dlouhou trpělivost Krista vůči jejich zrádci.

Viděl jsem, že mé prosby jsou marné, a vyběhl jsem z místnosti s výkřikem: „Je pozdě! Je pozdě!" Pozdě! Cítil jsem, že nedokáži žít s vědomím, že uvidím Krista ukřížovaného a v zoufalství jsem se oběsil (Touha věků, strana 461 - parafrázováno).

Co dělat, když tě někdo zradí?

- Neodmítej zrádce, chovej se k němu s láskou.
- Neoplácej mu to.
- Dej mu šanci uvědomit si svou chybu a pomoz mu ji napravit.
- Modli se k Bohu za něj a pros Ho, aby ti ukázal, co můžeš udělat pro jeho záchranu.
- Buď trpezlivý k tomu, kdo tě zradil. Buď k němu štědrý a vytrvalý tváří v tvář problémům, které ti způsobuje, aniž bys upadli do zášti nebo zklamání.
- Odpusť mu, odpusť mu, odpusť mu. Bůh ti neustále odpouští.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ POD TLAKEM OKOLÍ

Když náš přítel Daniel vyprávěl a vysvětloval sen o sochě králi Nabukadnezarovi, byl slovy ohromen: “Ty jsi ta hlava zlatá” (Daniel 2,38). Mudrci jeho království, využívající toho a jeho návratu k modlářství, navrhli, aby vytvořil obraz podobný tomu, který viděl ve snu, a aby ho pozvedl tak, aby všichni viděli zlatou hlavu, která byla interpretována jako symbol jeho království.

Spokojený s lichotivým návrhem se rozhodl ho uskutečnit a jít ještě dál. Místo aby obraz zopakoval, jak ho viděl, by ho vytvořil celý ze zlata, aby celý symbolizoval Babylon jako věčné, nezníčitelné, všemocné království, které bude rozbíjet a rozbíjet všechna ostatní království a přetrvávat navěky.

Poté, co ji postavil, vyhlásil den, kdy se všechny "národy, kmeny a jazyky" shromáždily na rovině Dura.

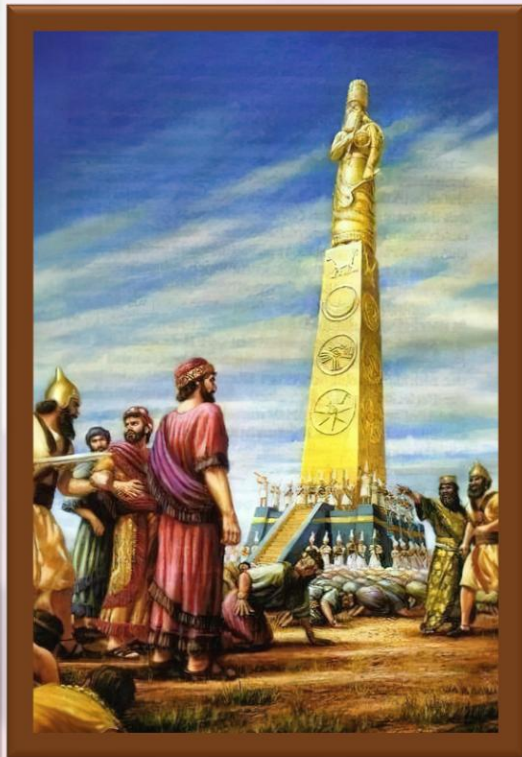
“Král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, zemské správce a místodržitele, poradce, správce pokladu, soudce, vysoké úředníky a všechny zmocněnce nad krajinami, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil” (Daniel 3,2).

Tam jsme byli, Šadrach, Meshach a Abednego, služebníci Nejvyššího Boha. Před námi stál idol a téměř všichni náčelníci království se tam shromáždili.

Králův rozkaz byl kategorický: “Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar. Kdo nepadne a nepokloní se, bude v tu hodinu vhozen do rozpálené ohnivě pece.” (Daniel 3,5-6).

Jaký tlak v tom klíčovém okamžiku. Hudba připravená k uctívání modly, vášeň všech kolem nás, hrozba upálení...

Měli jsme dvě možnosti: Poklonili jsme se soše, jak všichni plánovali, nebo jsme zůstali stát, abychom neporušili Boží zákon. V našich myslích se ta slova ozývala: “Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají” (2. Mojžíšova 20,4-6). Takže jsme se pevně rozhodli, že tímto způsobem Boha nebudeme hanbit. Náš Bůh byl králem králů a pánem pánů. Nikomu jinému bychom se neuklonili.

Někteří moudří muži, žárliví na pocty, které nám byly uděleny, informovali krále o hrubém porušení jeho přání (Daniel 3,12). Král nařídil, aby nás před něj předvedli. Zeptal se nás: „Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili?” (Daniel 3,14). Hrozbami se nás snažil přimět, abychom se přidali k davu. Ukazujíc na ohnivou pec, připomněl nám trest, který nás čeká, pokud budeme dál odmítat poslouchat jeho vůli. Ale pevně svědčíme o naší věrnosti Bohu nebeskému a naší víře v Jeho moc, že nás vysvobodí. Chápali jsme, že akt klanění se před obrazem je aktem uctívání. A jen Bohu můžeme vzdát takovou úctu. Když jsme stáli před králem, byl přesvědčen, že vlastníme něco, co ostatní mudrci jeho království neměli. Byli jsme věrní ve plnění všech našich povinností. Rozhodl se nám dát ještě jednu šanci.

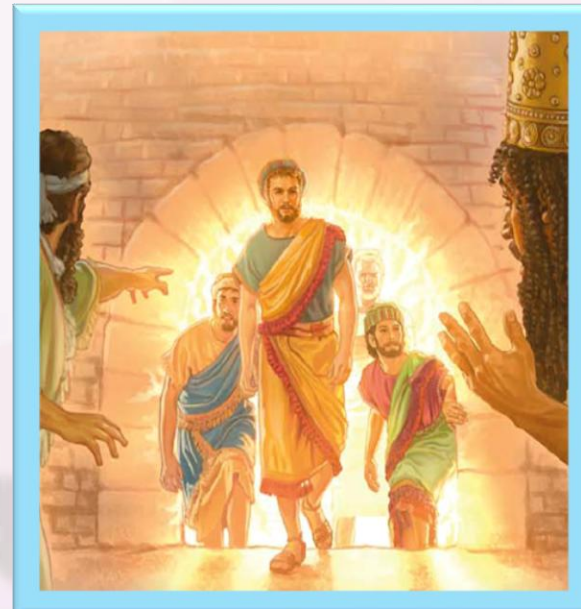
Pohlédli jsme klidně do rozpálené pece a odpověděli: “Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď. Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivě pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás” (Daniel 3,16-17).

Naše víra byla posílena, když jsme prohlásili, že Bůh bude oslaven tím, že nás osvobodí, a s triumfálním ujištěním založeným na implicitní víře v Boha jsme dodali: „Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme” (Daniel 3,18).

Králův hněv neznal mezí. Nařídil zahřát pec sedmkrát více než obvykle a nařídil silným mužům své armády, aby nás svázali a okamžitě popravili.

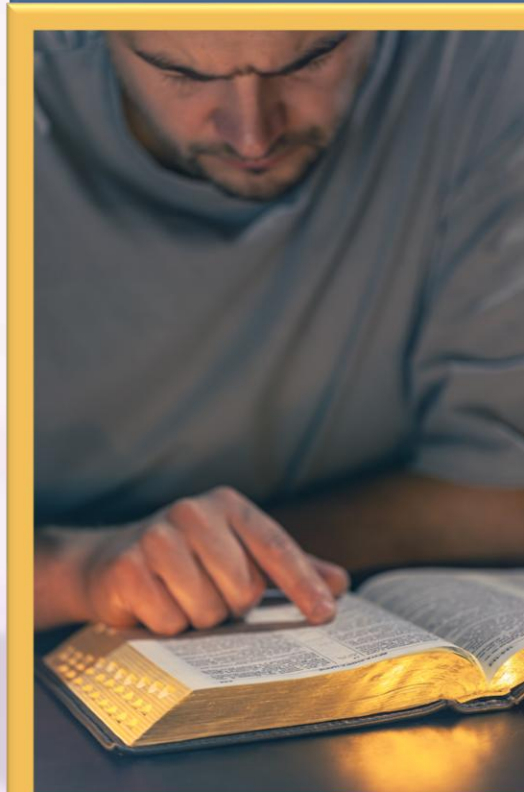
Pak jsme byli svázáni tak, jak jsme byli, a hozeni do ohnivě pece (Daniel 3,21). Ale Bůh nezapomněl na své vlastní. Spasitel se nám osobně zjevil a společně jsme kráčeli uprostřed ohně. V přítomnosti Pána horka a chladu ztratily plameny nad námi svou sílu.

Nebúkadnesar přistoupil k otvoru rozpálené ohnivě pece a zvolal: "Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojdte sem!" Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně. Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm (Daniel 3,26-27). V přítomnosti živého Boha se lidé báli a třásli se. Král, ponížený, uznán: “Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než bohu svému” (Daniel 3,28).

Jak ustát tlak okolí?

- **Studuj Bibli, aby se ti Boží ustanovení, přikázání a zaslíbení vryly do paměti.**
- **Bud' Bohu poslušný v drobnostech každodenního života. Když přijdou vážnější situace, budeš nadále poslouchat Boha.**
- **Bez ohledu na okolní tlak se rozhodni zůstat věrný Bohu.**
- **Bud' věrný ve plnění všech svých světských i náboženských povinností.**
- **Měj víru, že tě Bůh může vysvobodit z jakékoli situace a pokud ne, zůstaň věrný až do smrti.**

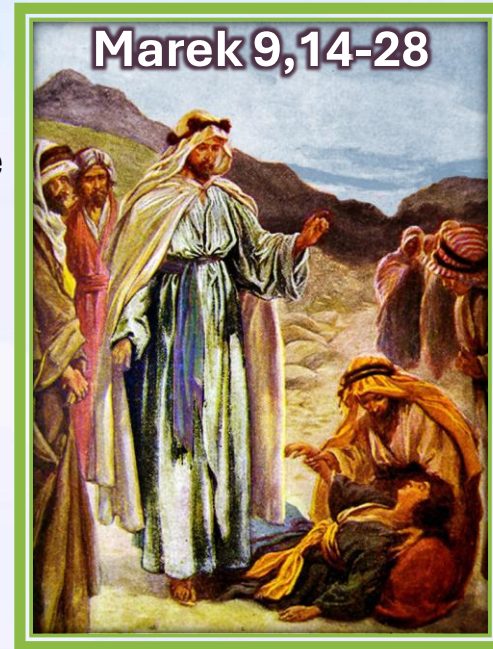

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V NEVÍŘE

Tam jsem byl se svým synem obklopen davem a devíti Ježíšovými učedníky. Přišel jsem uzdravit svého syna, protože byl posedlý zlým duchem. Kdekoliv byl, duch ho chytil a hodil na zem; pak by pěníl u úst, skřípal zuby a ztuhl. Devět učedníků se snažilo ducha vyhnat, ale nepodařilo se jim.

Pak se zjevil Ježíš se svými dalšími třemi učedníky. Řekl jsem Ježíši, co se děje. "Odpověděl jim: "Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!" (Marek 9,19).

Pak přivedli mého syna před Ježíše. Jakmile duch uviděl Ježíše, způsobil mému synovi záchvat a spadl na zem a měl pěnu u úst.

Ježíš se mě zeptal: „Odkdy to má?”

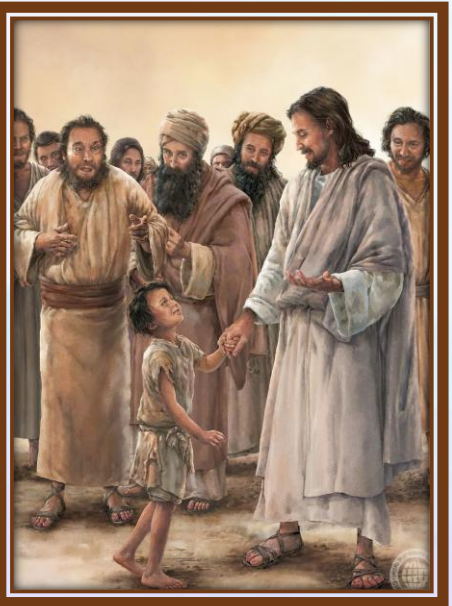
“Od dětství“ odpověděl jsem. „A mnohokrát ho ten duch hodil do ohně a vody, aby ho zabil. Takže pokud můžeš něco udělat, měj soucit s námi a pomoz nám.”

Ježíš mi řekl: „Všechno je možné tomu, kdo věří.”

Kristu nechyběla moc, ale uzdravení mého syna souviselo s vírou, kterou jsem projevil.

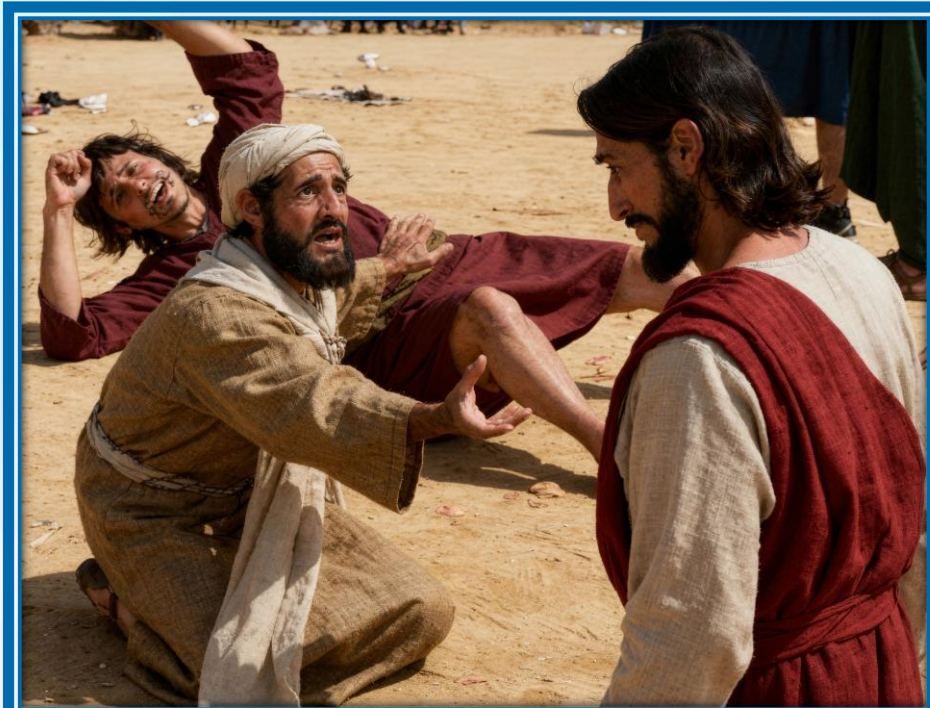
Rozplakal jsem se, uvědomil si svou slabost a zcela se svěřil Kristovu milosrdenství, volajíc: "Věřím, pomoz mé nedověře!"

Ježíš pokáral nečistého ducha slovy: "Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevcházej!" Duch zakřičel a způsobil, že můj syn měl další záchvat. Pak z něj vyšel a nechal holežet jako mrtvého, takže mnozí říkali, že skutečně umřel. Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal.

Co dělat v případě nedostatku víry?

- Pokud dnes v modlitbě řekneš Ježíši: "Pokud můžeš cokoli, smiluj se nade mnou a pomoz mi." Odpoví ti: "Všechno je možné tomu, kdo věří."
- Měj na paměti, že je to víra, která nás spojuje s Nebem a dává sílu bojovat proti mocem temnoty.
- Víra přichází ze slova Božího. „Véra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova" (list Římanům 10,17).
- Pokud máte pocit, že vám chybí víra a proto jste daleko od Krista, svěř svou bezbrannou a nehodnou duši milosrdenství svého soucitného Spasitele.
- Nedívej se na sebe, ale na Krista. Ten, kdo léčil nemocné a vyháněl démony, když byl mezi lidmi, je dnes tím samým mocným Vykupitelem.
- Přijmi za své zaslíbení: "Koho ke mně přijde, toho nevyženu ven" (Jan 6,37). Vrhni se mu k nohám s pláčem: "Věřím, pomozte mé nevěře." Nikdy při tom nezahyneš, nikdy.

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V MLÁDÍ

Já, Timotej, jsem byl věrný, pevný a upřímný mladý muž a Pavel si mě vybral za společníka při práci i cestování. Moje matka a babička, které mě jako dítě vychovávaly v cestách Páně, byly odměněny tím, že mě viděly sjednoceného v úzkém společenství s velkým apoštolem. Byl jsem teprve mladý muž, když mě Bůh vybral jako učitele; ale mé zásady byly tak dobře ustáleny mým raným vzděláním, že jsem si zasloužil pozici Paulova asistenta. A i když jsem byl mladý, nesl jsem své povinnosti s křesťanskou pokorností.

Pavel mě nazval svým "synem ve víře" (1. list Timoteovi 1,2). Velký apoštol se mě ptal na biblický příběh; A když cestoval z místa na místo, pečlivě mě učil, jak úspěšně pracovat. Pavel a Silas, ve svém spojení se mnou, se snažili prohloubit dojem, který mi už v mysli zanechal posvátnost a vážnost práce evangelikálního kazatele. Ve své práci jsem neustále vyhledával Paulovu radu a instrukce. Nejednal jsem impulzivně, ale s rozjímáním a klidem, ptal jsem se sám sebe na každém kroku: Je to cesta Pánova? Duch svatý ve mně našel někoho, koho lze tvarovat a formovat jako chrám pro přebývání božské přítomnosti.

V mládí jsem se díky Boží milosti stal pastýřem sborů a skupin věřících, Paulovým osobním asistentem a evangelistou. Pavel mě vedl a když opustil službu, byl jsem připraven pokračovat v Božím díle.

Skutky 16,1-3
1 a 2 Timoteovi

Co se chovat v mládí?

- ➔ Řiďte se Božím slovem, ne lidskými zvyky a názory. V Bibli nacházíme jediné jisté principy jednání. Je to přepis Boží vůle, vyjádření božské moudrosti (2. list Timoteovi 4,2).
- ➔ Budte připraveni svědčit pro Boha při každé příležitosti, která se vám naskytne.
- ➔ Budte věrní v napomenutí hříchu a v přísném napomínání těch, kteří jsou vinni těžkými zlymi, a zároveň projevujte milosrdenství a něhu k hříšníkovi.
- ➔ Dělejte vše "s veškerou trpělivostí a zdravou naukou." Odhalte Kristovu trpělivost a lásku.
- ➔ Upřímně se snažte získat svatost života a srdce.
- ➔ Rozdmýchejte oheň darů daných Bohem (2. list Timoteovi 1,6).
- ➔ Bůh vám nedal ducha zbabělosti, ale síly, lásky a zdravé mysli (2. list Timoteovi 1,7).
- ➔ Snažte se jednat v milosti, která je v Kristu Ježíši (2. list Timoteovi 2,1).
- ➔ Také utíká od mladických vášní a usiluje o spravedlnost, víru, lásku a mír s těmi, kdo volají k Pánu s čistým srdcem (2. list Timoteovi 2,22).
- ➔ Nebudte hádaví, budte laskaví ke všem, schopní učit a trpěliví. (2. list Timoteovi 2,24).
- ➔ Pamatujte, že veškeré Písmo pochází z Božího vnuknutí a je užitečné pro učení, napomenutí, nápravu, poučení ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl dokonalý, důkladně vybaven pro každé dobré dílo (2. list Timoteovi 3,16-17).
- ➔ Budte střízliví ve všem, snášejte trápení, dělejte práci evangelisty, naplňte svou službu (2. list Timoteovi 4,5).
- ➔ Snažte se pečlivě představit Bohu jako schválený, jako pracovník, který správně zvěstuje slovo pravdy se nemá za co stydět, který správně používá slovo pravdy (2. list Timoteovi 2,15).

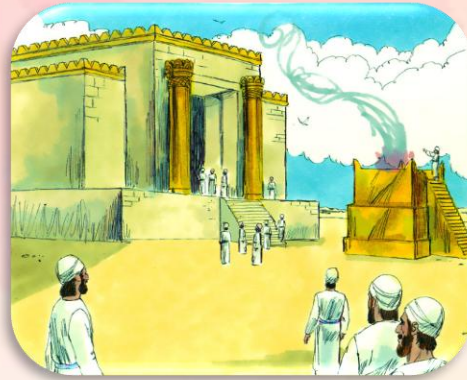

NIKDY SE NEVZDÁVEJ V NEVĚDOMOSTI

Před asi osmdesáti lety se naši otcové vrátili z babylónského zajetí a usadili se v Jeruzalémě a jeho okolí. Tehdy znovu vystavěli chrám a mohli znovu uctívat Boha, jako před deportací.

Ezdráš 7; Nehemiáš 8

Také přinášíme oběti v chrámu a společně uctíváme Boha. Domnívali jsme se, že víme vše o tom, jak žít podle toho, co nám Bůh přikázal.

Před několika lety přišel do Jeruzaléma učený kněz a znalec zákona jménem Ezdráš a řekl, že ho poslal perský král Artaxerxés, aby nás učil Boží zákon. Byli jsme překvapeni, když jsme zjistili, jak málo Boží zákon skutečně známe. Začal nás poučovat.

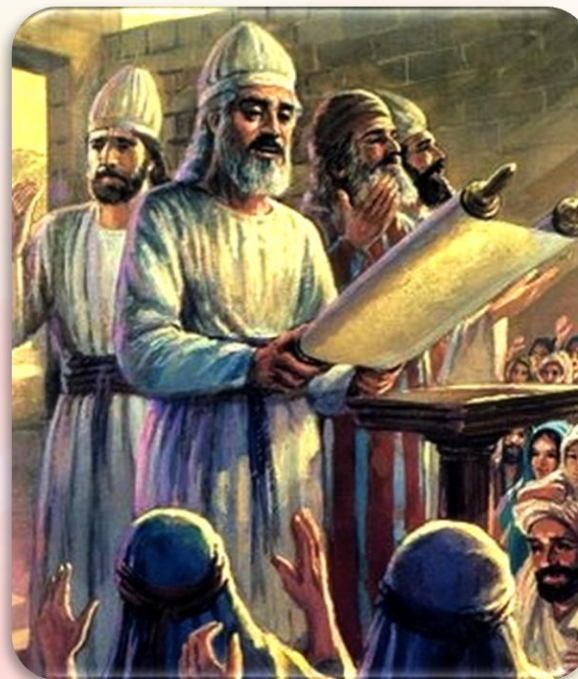
Jednoho dne jsme slyšeli hlasité výkřiky na nádvoří chrámu. Když jsme se přiblížili, viděli jsme Ezdráše, jak pláče a má roztrhané šaty. Brzy byli téměř všichni obyvatelé Jeruzaléma v chrámu a sledovali Ezdrášův zármutek.

Když konečně mohl mluvit, byli jsme překvapeni důvodem jeho velké bolesti: hřešili jsme, protože jsme si brali ženy z pohanských národů okolních zemí, což bylo zákonem zakázáno (Ezdráš 9,1-5; 10,1). Pak jsme si uvědomili, jak nevědomí jsme byli.

O něco později nás Ezdráš všechny shromáždil na velkém shromáždění. Spolu s dalšími kněžími a levity nám čtou Boží zákon. Pokaždé, když se přečetla část, levité nás shromáždili do skupin a vysvětlovali význam toho, co bylo přečteno.

Když jsme začali chápat, co od nás Bůh chce, nejprve jsme plakali, když jsme pochopili Boží slovo, ale potom jsme se radovali a slavili veliký svátek (Nehemiáš 8,1-12).

Jak překonat nevědomost?

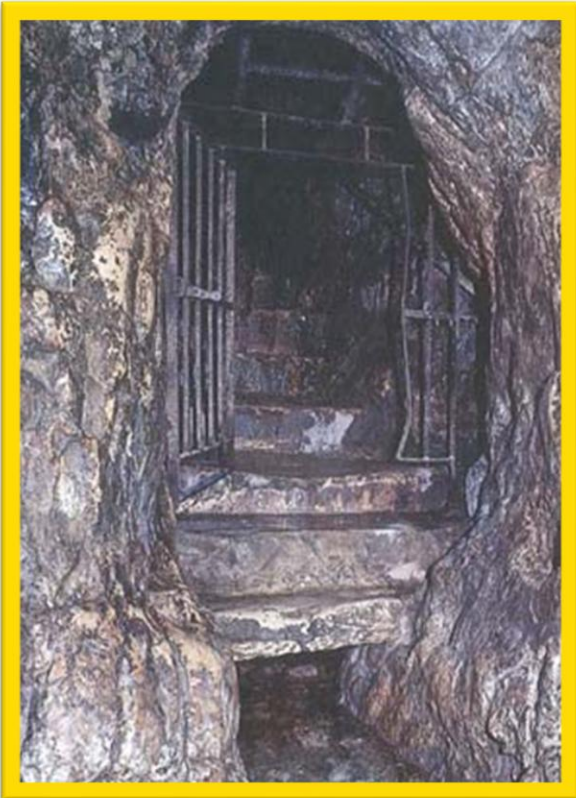
- Chod' do chrámu (na bohoslužby) a uctívej Boha spolu s ostatními.
- Pozorně naslouchej tomu, co se káže, a uváděj do života to, co se naučíte.
- Čti Bibli s modlitbou a pros Ducha svatého, aby ti otevřel mysl, tak abys rozuměl tomu, co čteš.

- Pokud nějakému textu nerozumíš, zeptej se někoho, kdo ti vysvětlí jeho význam.
- Studuj úkoly sobotní školy a účastni se jejich hodin, abys získal více znalostí.
- Uvidíš, jak ti poznávání Boha přinese radost a požehnání.
- Sdílej s ostatními to, co se naučíš, abys pomohl i druhým poznávat Boží pravdu.

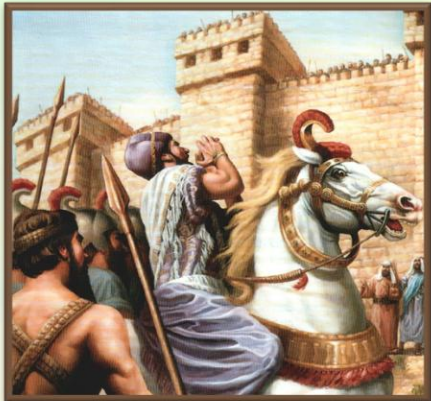

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘED NEPŘÁTELI

Když jsem já, Chizkijáš, nastoupil na judský trůn, Asyřané již zajali mnoho dětí Izraele ze severního království; a během několika let po mém nástupu na trůn, zatímco jsme ještě posilovali obranu Jeruzaléma, Asyřané oblehli a dobyli Samaří, a rozptýlili deset kmenů mezi mnoha provinciemi asyrského království. Jeruzalém byl vzdálen necelých osmdesát kilometrů a bohatá kořist, kterou bylo možné z chrámu získat, byla pro nepřítele lákadlem k invazi.

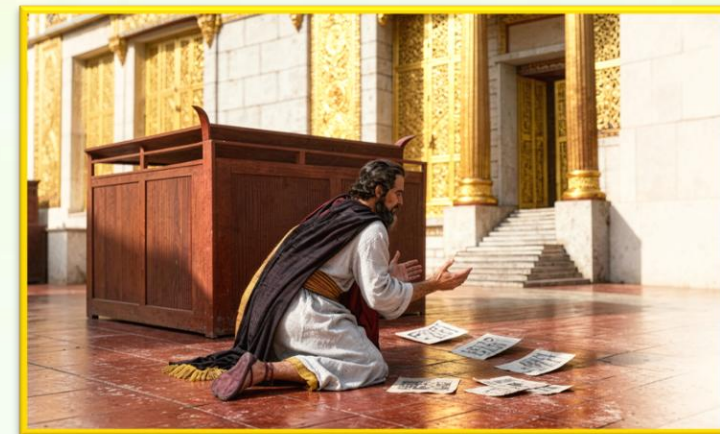

“Když uviděl Chizkijáš, že Sancheríb přitáhl a že se chystá do boje proti Jeruzalému, dohodl se s velmoži a bohatýry, že zasypou vodní prameny, které byly vně za městem, a ti mu poskytli pomoc. Shromáždilo se množství lidu a zasypali všechny prameny i potok, který protékal středem země. Řekli: «Proč mají asyrští králové najít tolik vody, až přitáhnou?» Král vládl pevně. Dal se do přestavby celé hradební zdi, která byla samá trhлина, a vyhnal ji až po věže. Zvenčí vystavěl další hradební zeď. Opravil též Miló v Městě Davidově a pořídil množství oštěpů a štítů. Nad lidem ustanovil vojenské velitele a shromáždil je k sobě na prostranství v bráně města. Promluvil jim k srdci: «Budte rozhodní a udatní, nebojte se a neděste se asyrského krále ani toho hlučícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním. S ním je paže lidská, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, aby nám pomohl a vedl naše boje.» Lid se spolehl na slova Chizkijáše, krále judského” (2. Paralipomenon 32,2-8).

Poté Sennacherib, král Asyřanů, když obléhal Lachiš ze všech sil, poslal své služebníky do Jeruzaléma, aby nám řekl, abychom nevěřili Bohu, že nás nevysvobodí z jeho rukou. „Psal také dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: „Jako nevysvobodili bohové pro těch zemí svůj lid z mých rukou,, tak ani Bůh Ezechiáša nevysvobodí ani Bůh Chizkijášův svůj lid z mých rukou.“ Volali z plna hrdla judsky na lid jeruzalémský lid, který byl hradbách, aby na ně padl strach a hrůza" (2. Paralipomen 32,17-18).

Vzal jsem dopisy a přečetl je. Pak jsem roztrhl své roucho, přikryl jsem se žíněným rouchem a s dopisy v ruce přišel do domu Páně a rozprostřel je před Pánem. Modlil jsem se k Bohu a řekl: "Hospodine, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi. Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš slova Sancheríbova, která vzkázal, aby haněl Boha živého. Opravdu, Hospodine, králové asyrští zničili pronárody i jejich země. Jejich bohy vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili. Ale teď Hospodine, Bože náš, zachraň nás prosím z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty, Hospodine, jsi Bůh, ty sám!"

Poslal jsem několik mužů oděných v žíněném rouchu k protoku Izajášovi, abych ho informoval o situaci. Izajáš mi odpověděl: "Takto praví Hospodin: Neboj se slov, která jsi slyšel, jimiž mě služebníci asyrského krále rouhali. Proto takto praví Pán o králi Asýrie: Nevstoupí do tohoto města, ani do něj nevystřelí šíp; nepřijde před ni se štítem, ani proti ní nepostaví hráz. Cestou, kterou přišel, se vrátí, a nevstoupí do tohoto města, říká Pán. Budu toto město chránit a zachráním je kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku"

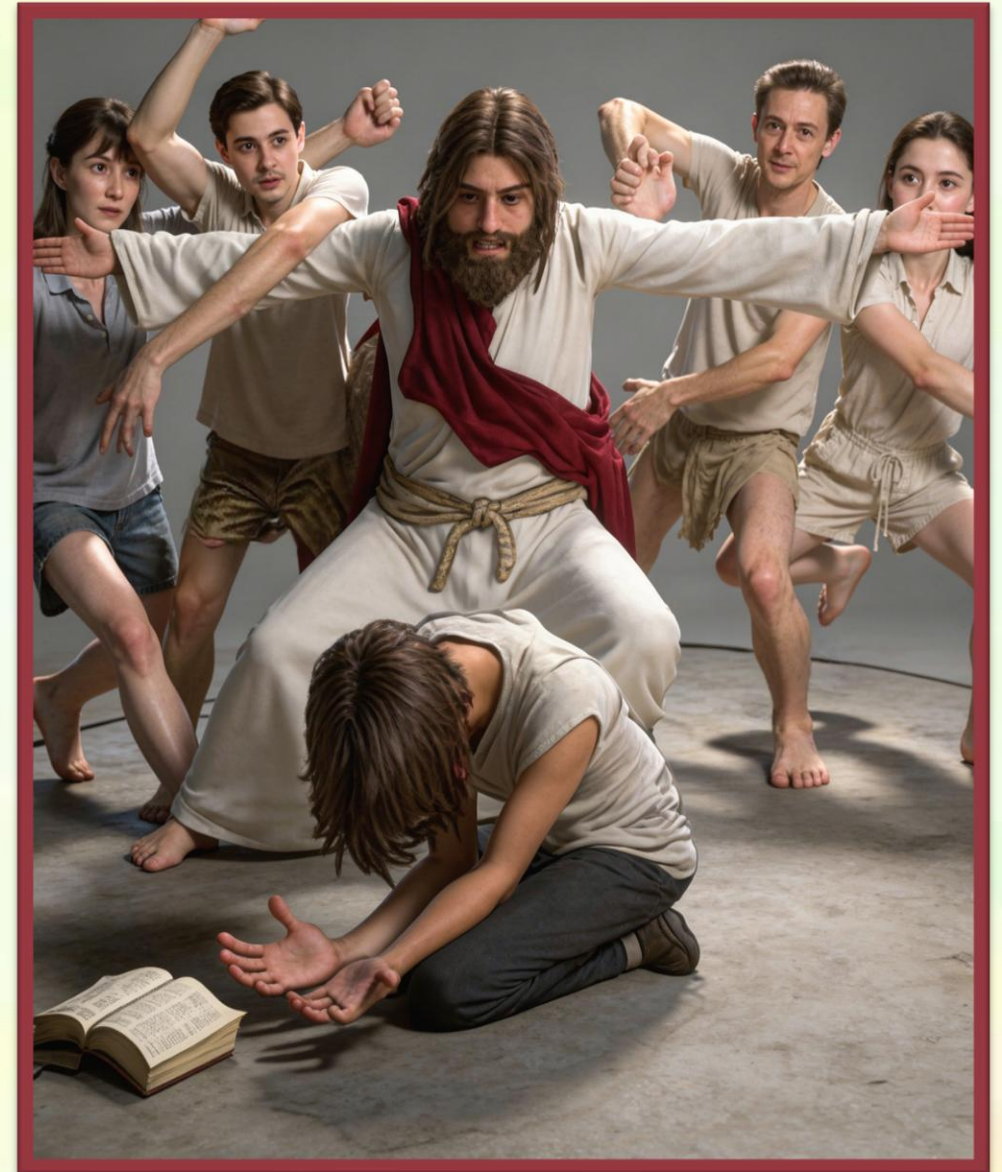
“Tu vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla. Sancheríb, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Nínive a usadil se tam” (Izajáš 37,36-37).

Jak se ubránit nepřítelům?

- 🔵 Příprav se dřív, než se události stanou. Buď prozíravý.
- 🔴 Povzbuzuj sebe i ty, kteří jsou s tebou, aby vložili svou důvěru v Boha.
- 🔴 Pokoř se před Bohem. Postůj, modli se a pros o odpuštění svých hříchů.
- 🔵 Představ situaci Bohu. Bůh je tvůj ochránce. „je mocný, on povede jejich spor proti tobě" (Příslaví 23,11).
- 🟠 Hledej rady u proroků, které nacházíme v Bibli a ve spisech Ellen G. White.
- 🟢 Bůh bude jednat, stejně jako jednal s nepříteli Chizkijáše.
- 🔴 Uvidíš, jak ti Bůh dává mnohem více požehnání, než jsi od něj žádal.

„Hospodin zachránil Chizkijáše a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheríba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřítelů a zabezpečil je ze všech stran. Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený" (2. Paralipomenon 32,22-23).

NIKDY SE NEVZDÁVEJ PŘI NESPRÁVEDLNOSTI

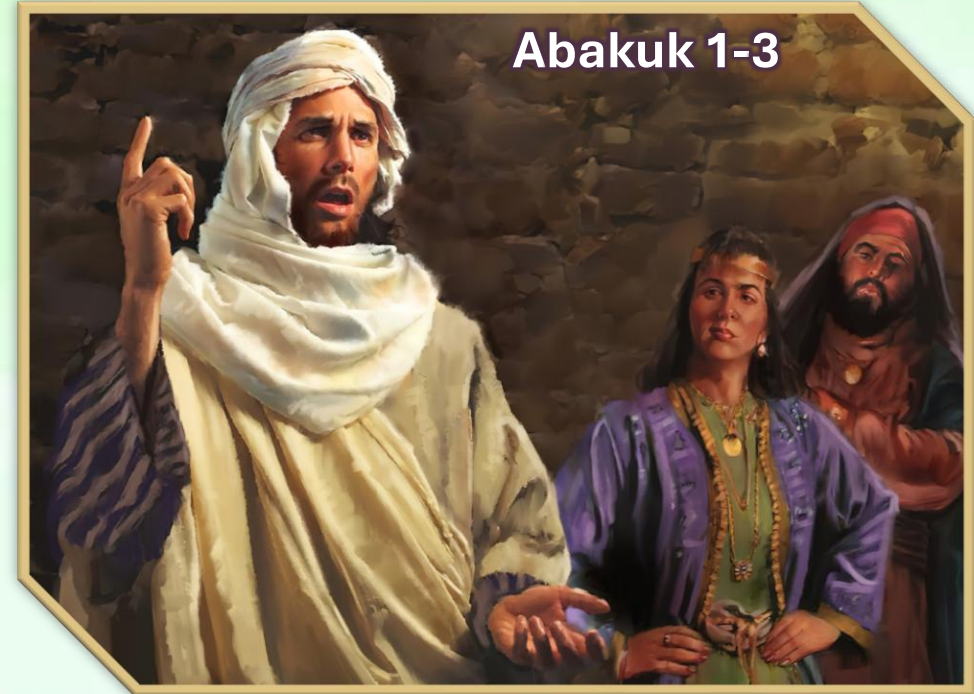
Jmenuji se Abakuk a jsem prorok Boží.

Když se rozhlédnu kolem sebe, vidím, že většina lidí jedná nespravedlivě. Dokonce i soudci rozhodují ve prospěch těch, kdo jim přinášejí úplatky. Chudí chudnou a trpí útlakem od bohatých a mocných.

Nikdo se nezdá být ochoten změnit svůj postoj a přestat jednat nespravedlivě. Nejhorší je, že čím nespravedlivěji postupují, tím lépe se jim v životě daří.

Zarmoucen touto situací jsem se rozhodl stěžovat přímo Bohu: Proč dovoluješ, řekl jsem, tuto nespravedlivou situaci mezi svým lidem přetrvávat? Zasáhni a zjednej spravedlnost!

Abakuk 1-3

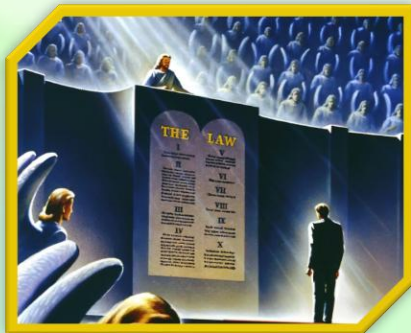
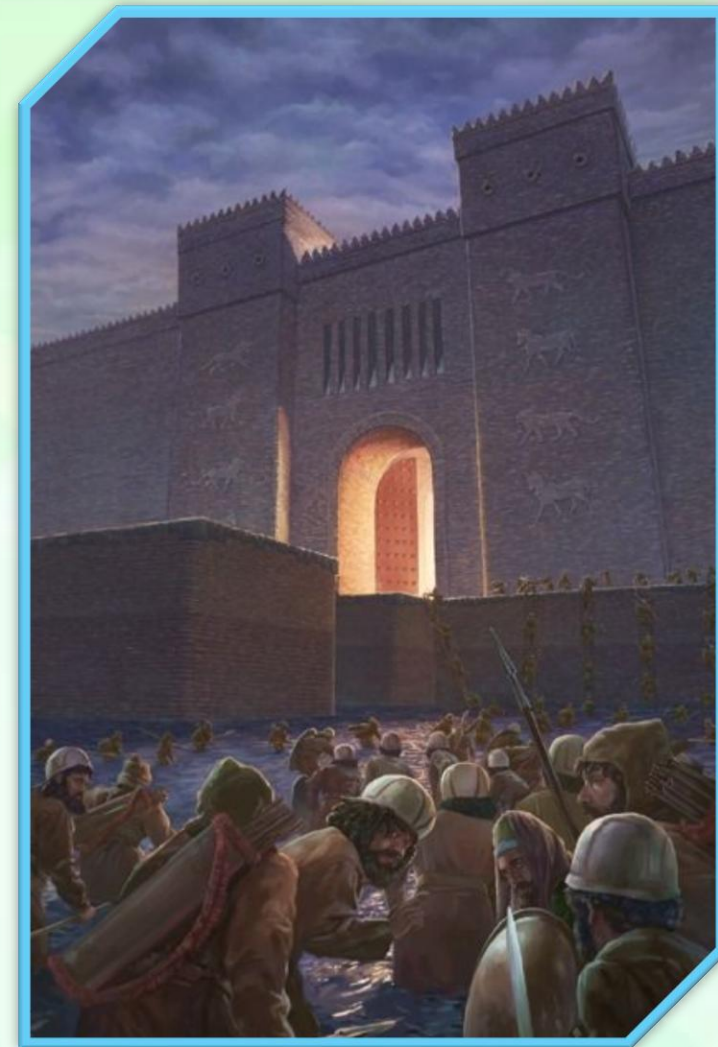

Boží odpověď mě ohromila: „Dopustím, aby Babyloňané zaútočili na Judu a ukončili nespravedlnosti mého lidu.“

„Já totiž povolám Kaldejce, pronárod krutý a prchlivý, jenž projde široširou zemí, aby se zmocnil příbytků, které mu nepatří. Je příšerný a hrozný, vyhlašuje vlastní svrchované právo.“

Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera; jeho jezdci uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za kořistí. Každý z nich se žene za násilím, dychtivě míří vpřed. Sebral zajatců jak písku. Z králů si tropí žerty, hodnostáři jsou mu k smíchu, každé pevnosti se směje, nahrne prach a dobude ji. Potom přelétne jak vítr a táhne dál obtížen vinou, za boha má vlastní sílu" (Abakuk 1,6-11). Babyloňáci! Ale jsou ještě nespravedlivější než Juda!

Nerozuměl jsem Božím metodám. Ale řekl mi: „Spravedlivý bude žít pro svou věrnost" (Abakuk 2,4); "Mějte víru, vyřeším situaci a každému spravedlivě zaplatím; ale vše v pravý čas."

Pochopil jsem, že Bůh vidí dál než to, co mohu vnímat já. Ví, jak a kdy jednat, aby nakonec zvítězila spravedlnost. Vím, že teď může trestat nespravedlnost, pokud ve své moudrosti uzná za vhodné. Ale naučil jsem se, že když Bůh nezasáhne hned, zasáhne ve svůj čas.

Také vím, že pokud nevidím situaci vyřešenou po celou dobu života, přijde den, kdy Bůh sestoupí v moci a ukončí veškeré zlo a nespravedlnost.

Co dělat tváří v tvář nespravedlnosti?

Tváří v tvář nespravedlnosti volej k Bohu. Vždycky tě slyší.

Čekej, až Bůh zasáhne a neber spravedlnost do svých rukou (Římanům 12,19).

Studujte Bibli, abyste pochopili velký konflikt mezi Kristem a Satanem (původcem všech nespravedlností).

Důvěřuj Bohu, že má širší vizi, která zahrnuje spásu všech. Proto vždy jedná tím nejlepším způsobem pro jednotlivce i celek.

Buď si jist, že nakonec bude každý spravedlivě hodnocen a každý bude každému odplaceno podle jeho skutků.

Ale vy, milovaní, budujte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém, uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu" (Juda 1,20-21)

